

HALKIN KURTULUŞU

7

15 MART 1976/250 KRŞ

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

İşçi Hüseyin Güzel'in Katili Faşist Öğrenci Serdar Turan'dır

29 Şubat pazar günü, İzmir'de, İkiçeşmelik durağında Serdar Turan adında bir faşist tarafından kurşun yağmuruna tutulan işçilerden Hüseyin Güzel, 8 Mart günü sabaha doğru kaldırıldığı hastanede kurtarılamıyarak öldü.

29 Şubat günü, Buca Yüksek Öğrenim Derneği Başkanı İbrahim Dölen ve iki devrimci arkadaşını, pusu kurarak yaylım ateşine tutan, isabet ettiremeyince de çevre halkı üzerine ateş ederek kaçan Serdar Turan, durakta beklemekte olan Hüseyin Güzel, Vildan Yakar ve Önder Kodan'ın ağır bir şekilde yaralanmalarına sebep olmuş, sonra da yüzlerce kişinin gözünün önünde, olay yerinden uzaklaşmıştır.

Hastaneye kaldırılan işçilerden Hüseyin Güzel bir hafta ölümle pençeleştikten sonra, kurtulamayarak ölmüştür.

POLİS CENAZEYİ ALMAK İSTEYEN İŞÇİ VE ÖĞRENCİLERE ATEŞ AÇTI.

Hüseyin Güzel'in öldüğünün duyulması üzerine Devlet Hastanesi önüne gelen işçi ve öğrencilerden oluşan büyük bir kalabalık ölen işçinin cenazesini almak istemişlerdir. Bunu engellemeye çalışan polis, işçi ve devrimci öğrenci sayısının hızla arttığını görünce kalabalığı dağıtmak için harekete geçmiş ve işçilerin, öğrencilerin üzerine ateş açmıştır.

Daha sonra Konak meydanına gelen ve sayıları binleri bulan işçilerin, öğrencilerin, halkın üzerine polis yeniden saldırmış, çıkan çatışmada bir polis yaralanmış, 83 işçi ve öğrenci göz

De.sa.6'da

Kapitalizmin Çürüme ve Kokuşması Dışa Vuruyor, Her Yerden Patlak Veriyor

HER GÜN YENİ BİR YOLSUZLUK, YENİ BİR RÜŞVET OLAYI BOY GÖSTERİYOR.

Dünya kapitalizminin emperlasit çağda proleter devrimleri ve ulusal kurtuluş devrimleri çağında içinde bulunduğu genel ekonomik ve siyasi bunalım, her geçen gün daha da hızlı bir şekilde derinleşiyor. Sistemin genel bunalımına bağlı olarak ve aynı zamanda kendi ekonomik ve siyasi yapıları temeli üzerinde tek tek bütün ülkelerde de buhran derinleşiyor. Dünyadaki temel çelişmeler, özellikle emperyalizm ve sosyal-emperyalizm ile ezilen halklar ve uluslar arasındaki çelişme, emperyalizm ile sosyal-emperyalizm arasındaki çelişme kesinleşiyor. Tek tek ülkelerde ise, o ülkelerdeki temel çelişmeler keskinleşiyor. Bir yarı-sömürge ve geri bir ülke olan bizim ülkemizde de bu durum; emperyalizm ve işbirlikçi hakim sınıflar ile halk arasındaki çelişmelerin keskinleşmesi olarak ortaya çıkıyor. Bunun yanında hakim sınıfların kendi aralarındaki çelişmeler de keskinleşiyor.

Emperyalistler buhrana çözüm yolu olarak ülke içinde işçi sınıfı ve halk üzerindeki sömürü ve baskıyı arttırmaya çalışıyorlar. Dışta sömürge ve yarı-sömürge ülkeler üzerindeki tahakküm ve sömürüyü katmerleştirmeye çalışıyorlar. Dünyanın hammadde kaynakları ve pazar olarak paylaşılması tekrardan gündeme geliyor. Savaş etkenleri hızla yükseliyor. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler silahlanma yarışını körüklüyorlar. En başta kendilerini ve bütün dünya ülkelerini alabildiğine silahlandırıyorlar. Onlar aynı zamanda dünyanın en büyük silah tüccarlarıdırlar.

Uluslararası silah tekelleri, satışlarını arttırmak için, pazarları kapmak için kuvvet ve nüfuzlarını kullanmanın yanında rüşvet, satın alma vb. bütün araçları kullanıyorlar. Bugün hemen hemen her gün dünyanın bir çok ülkesinde, üstelik de o ülkenin halkının sırtından büyük bürokratlara, yüksek rütbeli subaylara dağıtılan yeni rüşvet olayları ortaya çıkıyor.

Yarı-sömürge bir ülke olan bizim ülkemizde işbirlikçi hakim sınıflar ekonomik buhranın yüklerini halk kitlelerinin sırtına yükleyebilmek ve bunun için de halk hareketini bastırabilmek için en küçük ekonomik, demokratik ve siyasi hak ve özgürlüklere bile saldırıyorlar. İşbirlikçileri oldukları emperyalistlerin ülke üzerindeki tahakküm ve sömürüsünün artmasının sağlanması için de bu yola baş vuruyorlar. Onlar halk için baskı, terör, en hayasızca ve en ağır sömürü demek olan; hakim sınıflar için ise en korkunca ve en ahlaksızca zenginleşme demek olan faşist diktatörlüğü adım adım gerçekleştirme yolundadırlar. Gün geçmiyor ki yeni bir zulüm örneği, yeni bir katliam ortaya çıkmasın. Gün geçmiyor ki, ezilen ulus ve milliyetler üzerinde yeni bir baskı kurulmasın. Bizim ülkemizde de 12 Mart generallerinin aldıkları rüşvetler, büyük memurların yedikleri paralar yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Her gün yeni bir yolsuzluk, her gün yeni bir soygun açığa çıkıyor. Her gün yeni bir dosya söz konusu oluyor.

Ekonomik ve siyasi buhranın derinleşmesi, temel çelişmelerin keskinleşmesi, savaş ve devrim etkenlerinin hızla yükselmekte olması sonucunda, kapitalizmin emperyalist çağdaki bütün temel özellikleri, onun asalak bir kapitalizm olduğu, çürüyen bir kapitalizm olduğu, her türlü zorun, baskının, ahlaksızlığın ve kokuşmanın sistemi olduğu, açıkça ortaya çıkıyor.

Kapitalizmin çürümüşlüğü ve kokuşması çeşitli yerlerden patlak veriyor. Burjuvazinin "eşitlik", "hürriyet", "adalet", "fazilet" ve benzeri demagojileri kapitalizmin üzerini örttüğü örtü çeşitli yerlerinden yırtılıyor. Her yarıktan bu sözlerin aksine yeni bir kokuşma, yeni bir çürüme fışkırıyor. Her yarıktan ceplerini halkın ekmeğinden aşırılan paralardan verilen rüşvetlerle şişmiş bir yüksek rütbeli subay, bir yüksek memur fırlıyor. Her yarıktan halk üzerinde bir baskı, yeni bir katliam, eli halkın ve onun önderlerinin kanlarına bulanmış bir halk düşmanı, bir işkenceci görünüyor.

HAKİM SINIFLAR DİKTATÖRLÜĞÜNÜN VE ONUN KURUMLARI ORDU, POLİS VE SİVİL BÜROKRASİNİN SINIF NİTELİĞİ AÇIKÇA ORTAYA ÇIKIYOR.

Bütün bunlar sonucunda aynı zamanda genel anlamda kapitalist devletin, özel olarak bizim ülkemizde ise, işbirlikçi hakim sınıfların diktatörlüğünün sınıf niteliği daha da açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Devlet, sınıf ve sınıf çıkarı kelimelerinin birbirinden ayrılamayacağı daha da iyi anlaşılıyor. Hakim sınıfların sözcülerinin, burjuva basınının "imtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kitle", "sınıflar üstü devlet", "sınıflar üstü demokrasi" yalanlarıyla devlet üzerine çektikleri yaldız bir çok yerden döküldüyor ve bugünkü devletin gerçek

De.sa.6'da

Milyonları Yiyen 12 Mart Faşistleri; Rüşveti Soruşturan Gene 12 Mart Faşistleri

Soruşturulan 12 MART Milli Güvenlik Kurulu sekreteri EMİN ALPKAYA soruşturan 12 MART hakimlerinden MEHMET TURAN

Emperyalist kapitalist sistemin içine düştüğü buhran derinleştikçe, kapitalist düzenin mayasını teşkil eden yolsuzluklar, ahlaksızlıklar teker teker su yüzüne çıkıyor. Her gün şu ya da bu uluslararası tekelin, şu ya da bu ülkede rüşvet dağıttığı haberi çıkıyor. Her gün şu ya da bu ülkede rüşvet alan, şu ya da bu 'yetkili' kişinin, kodamanın ismi açıklanıyor. Bu olaylar, kapitalizmin nasıl bir yağma ve talan düzeni olduğunu bir kere daha ortaya koyuyor.

Hava Kuvvetleri Komutanı Emin Alpkaya'nın rüşvet aldığı iddiaları karşısında istifa etmesi, Süleyman Demirel'in yeğeni Yahya Demirel'in mobilya diye sunta parçalarını ihraç edip karşılığında 20 milyon lira mükafat alması, buhranın ülkemizde de aşağı kalır yanı olmadığını, düzenin en iğrenç pisliklerini ve burjuvazinin kendi arasındaki çelişkinin alabildiğine keskinleştiğini gösteriyor.

Lockheed uluslararası uçak tekelinin ülkemizde de rüşvet dağıttığının, üstelik de bu rüşvetin doğrudan doğruya silahlı kuvvetlere yedirildiğinin açıklanması üzerine, hakim sınıflar, en güvenilir dayanaklarına yöneltilen "rüşvet yeme" iddialarını, "ordunun onurunu zedeleme-

De.sa.6'da

Gün Gelecek Her Dipçiğin Hesabı Sorulacaktır

KÜRECİK KÖYLÜLERİ BAŞÇAVUŞ ETHEM YAŞAR'IN ZULMÜNE KARŞI DİRENİYOR

22 Şubat günü, Küreciğin Kâhyalı Köyü'ne iki jandarma eri, köyün çobanlarından İbrahim Akdemir'i yanlış adres verdiği gerekçesiyle dövmüşlerdir. Bu saldırıya karşı çıkan üç köylü kadını da dipçiklenmiştir. Jandarmalar, türlü hakaretlerden sonra, kadınları da çobanla birlikte döve döve karakola götürerek, gözaltına almışlardır.

Daha sonra da, bu zorbalığa karşı çıkan ve köylülerin serbest bırakılmalarını isteyen, Kâhyalı köyünün muhtarı Mustafa Hazar da dövülerek hücreye atılmıştır.

BU ZULÜM NE İLK NE DE SONDUR.

Böyle olaylar Kürecik köylüleri için yeni bir olay değildir. Daha önceleri de Kürecik karakol komutanı Ethem Yaşar'ın başçavuşluğu sırasında, Kasımuşaklı bir genç, davarını başkası-

De.sa.6'da

İŞKENCE, BASKI VE ZULÜM HALKI YILDIRAMAZ

SİYASİ TUTUKLU MEHMET SÜMER TOPTAŞI CEZAEVİNDEN YAZIYOR:

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE

10 Şubat 1976 günü Siyasi Polis tarafından gözaltına alınarak Gayrettepe 1.Şubeye götürüldüm. Aynı gün birbirleriyle ilgisi olmayan dokuz kişi hücrelere kapatıldık. Hücrede kaldığım 11 gün boyunca 12 Mart döneminde yurtseverlere uyguladıkları işkence ile ün yap

De.sa.6'da

BAKER'in NAKLİYAT İŞÇİLERİ UNILEVER TEKELİNE KARŞI DİRENİYORLAR

Unilever'in İmalat İşçileri Nakliyat İşçilerini Destekleyin!

İstanbul'da Ünilever'in Baker fabrikasında, DİSK'e bağlı Nakliyat-İş üyesi 24 işçinin 1 Mart Pazartesi günü başlattıkları direniş bugün on beşinci gününü doldurdu.

24 işçi sigortalanmak ve diğer sosyal haklarını almak için sendikaya üye oldular. İşveren sendikanın toplu sözleşme çağrılarına gelmeyince grev hakkı doğdu. Grev ilanının asıldığı gün, fabrikanın müdürü ilanı yırtarak sendikalaştıkları için hepsinin işine son verdiğini söyledi. Direnişteki işçilerden bir arkadaş, fabrikadaki durumu ve direnişin başlama nedenlerini şöyle anlatıyor: "Bu işyerinde iki çalışma kolu vardır. Biri imalat biri nakliyat. Nakliyat işçilerine verilen isim toncu'dur. Toncu'ların arasında onbeş senelik işçiler de vardır. Bu on beş senelik işçilerin bir bordrosu bile yoktur. On senelik işçinin sigortası dört senelik gibi gösterilmektedir. Kısacası şirket işçileri kaçak çalıştırmaktadır.

Bu nedenle, sigortalı olmak ve diğer haklarımızı almak için, sendikaya üye olduk. Patron bizim sendika ile toplu sözleşmeye oturmayı kabul etmedi. Cumartesi günü de bizi çağırıp "madem sendikalısınız öyleyse size burada artık iş yok" dedi. Biz de direnişe geçtik."

De.sa.6'da

İmalattaki işçilerle, direnişteki işçilerin dayanışmasını daha da kuvvetlendirmeliyiz.

Sovyet Revizyonistlerinin 6. İhanet Kongresi

Sovyetler Birliği'nin revizyonist partisinin 24 Şubatta başlayan 25. Kongresi sona erdi. Bu kongre, 1953'te Stalin'in ölümünden 3 yıl sonra dönek Kruşçef çetesinin partiyi ele geçirerek, şanlı bir geçmişi olan Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) ni modern revizyonist bir çizgiye sokmasının yirminci yılındaki 6. ihanet kongresidir. 1956'daki 20. kongreden bu yana modern revizyonistler sosyalist Sovyetler Birliği'ni sosyal emperyalist bir ülke haline getirdiler. Her kongrede durumlarını sağlamlaştırdılar, sosyal faşist karakterlerini açığa vurdular.

Revizyonist elebaşı Brejnev bu kongrede çoktan terkettikleri Lenin'in koyduğu proleter enternasyonalizminin "her türlü emperyaliste karşı, ileri ülkelerin devrimcileri ve bütün ezilen halklarla ittifak yapmak" şeklindeki en temel ilkesinin yerine "devrimci vicdan", "vicdanımızın emrettiği" gibi demagojik ifadeler kullandı. Bunlarla sosyal emperyalist müdahelecilikl erini örtmeye çalıştı.

SBKP, bu gün proletaryaya önderlik eden bir parti değil, iktidardaki tekelci bürokrat burjuvaziye hizmet eden sosyal faşist bir partidir. Sovyet ve dünya halklarının sömürülmesinin bir aracı, Leninizmin baş düşmanı modern revizyonizmin karargahıdır. Sosyal emperyalist saldırı ve yayılma politikasının tezgahlandığı bir merkezdir.

Modern revizyonistlerin 6. kongresinde "yumuşama" şampiyonluğunun arkasına ustaca gizlenmesini bilen Brejnev yeniden parti genel sekreteri seçildi. Brejnev-Kosigin çetesinin hakimiyetine rağmen, daha da saldırgan bir tekel-

De.sa.6'da

FAŞİST MÜDÜR VE POLİS SALDIRGANLARA DESTEK OLUYORLAR

Davutpaşa Lisesi Öğrencileri Faşist Saldırıları Protesto İçin Bir Günlük Boykot Yaptılar

İstanbul Davutpaşa Lisesi öğrencileri faşist saldırılar karşısında okul idaresinin ve polisin kayıtsız ve tarafgir tutumunu protesto etmek için 5 Mart günü topluca derslere girmediler.

2 Mart günü okulun önünde bildiri dağıtılmasını engelliyemiyen faşist saldırganlar 3 Mart günü okuldan çıkan öğrencilerin üzerine saldırdılar. Cop, bıçak ve zincir kullanan faşistler Samiyel Geçer adındaki öğrenciyi başından demir copla yaraladılar. Fakat öğrencilerin ve çevre halkının karşı koyması üzerine çareyi kaçmakta buldular. Aynı gün okulun karşısındaki kahveyi silahlı olarak basarak orada bulunan birkaç öğrenciyi tehdit edip, dövmeye kalkıştılar. Öğrenciler faşist saldırganları yakalayarak polise götürdüler. Fakat polis faşistleri serbest bıraktı.

4 Mart sabahı okulun önünde gruplar halinde dolaşan ve öğrencilere silah gösteren faşistle-

De.sa.6'da

Kirkor Barsamyan ve Samiyel Geçer faşist saldırıya uğradılar.

NASIL BİR DÜNYADA YAŞIYORUZ?

ÜLKELER BAĞIMSIZLIK, MİLLETLER KURTULUŞ HALKLAR DEVRİM İSTİYOR

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ:

Serbest rekabetçi kapitalizmin üretici güçleri geliştirici karakteri, 19. yüzyılın sonlarına doğru, yerini, gelişmeyi engelleyici, üretici güçlerin önüne set çeken bir yapıya terketti. Sermayenin ve üretimin büyük ölçüde yoğunlaşmasıyla beraber, ortaya çıkan sanayi ve banka tekelleri bütünleşerek finans kapitali oluşturdular. Finans kapitalin bütün ülke ekonomisini kontrol etmesi ve meta ihracının yanında, hatta daha da önemli ölçüde sermaye ihracının da belirmesi gibi temel nitelikler taşıyan emperyalist devletler, paylaşımı tamamlanmış olan dünya pazarlarının yeniden paylaşılması için kıyasıya bir hegemonya mücadelesine giriştiler. Bunun sonucu olarak, doğan I. ve II. emperyalist paylaşım savaşlarından, ister yenmiş, ister yenilmiş olsunlar; Almanya, Japonya, Fransa, İngiltere gibi yaşlı emperyalist ülkeler zayıflamış olarak çıkarken, ABD, yeni ve gelişen bir emperyalist güç olarak dünya sahnesinde, sömürü ve yağma sisteminin rakipsiz jandarması olarak yerini aldı. Ve bu görevi yıllarca tek başına yürüttü.

Ama, dünya halklarının toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadeleleri, öte yandan, kapitalizmin eşit olmayan ve sıçramalı gelişmesi sonucu güçlenmeye başlayan Almanya, Japonya, Fransa, İngiltere gibi emperyalist ülkelerin rekabeti, ABD'nin hegemonyasını sarstı. ABD emperyalizmi güç kaybetmeye başladı.

Öte yandan, ABD'nin karşısında yeni bir emperyalist güç belirdi. Bu; dünyanın ilk proleter devriminin gerçekleştiği, fakat, 1950'lerden sonra burjuvazinin iktidarı yeniden ele geçirmesiyle beraber, hızla tekelci kapitalist bir devlet haline dönüşen Sovyetler Birliği idi.

Lafta sosyalist, fiiliyatta emperyalist bir devlet olan Sovyetler Birliği, tıpkı ABD emperyalizmi gibi, geri kalmış ülkeleri sömürmekte ve o ülkelerin halklarını zulme boğmaktadır. Çekoslavakya işgali, Sovyetler Birliği'nin desteğindeki Hindistan faşist diktatörlüğü, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bu politikasının açık örnekleridir.

Sovyet sosyal-emperyalistleri ve ABD emperyalistleri dünya hegemonyası uğruna kıyasıya mücadele ediyor, bir yandan da dünya ülke ve halklarını sömürmede geçici de olsa, ittifaklara giriyorlar.

ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi, bugün toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin önünde en büyük engel, ezilen ülke ve halkların en büyük düşmanıdırlar.

III.Enternasyonal (2 Mart 1919)

MODERN REVİZYONİZM, PROLETER ENTERNASYONALİZMİNİN EN BÜYÜK DÜŞMANIDIR

SOSYALİST BİR ÜLKE, DİĞER ÜLKELERDEKİ DEVRİMCİ HAREKETİ SONUNA KADAR DESTEKLEMEKLE GÖREVLİDİR.

III.Enternasyonal son rası dönem, dünya devrimci hareketinin yükseldiği, proleter enternasyonalizminin ufkunun giderek genişlediği bir dönemdir.

Sosyalist Sovyetler Birliği'nin ve dünya devrimci proletaryasının büyük önderi Stalin, Lenin'in ölümünden itibaren, Leninizmin açık ve gizli düşmanlarına karşı sürdürdüğü mücadelede teorik ve pratik zaferler kazandı. Bir yandan Sovyetler Birliği'ne sosyalizmin inşasına devam ederken, her alanda sınıf mücadelesini sürdürürken; diğer yandan da dünya devrimci hareketine karşı olan görevlerini yerine getirdi. Bütün bunları reddeden Troçkizm'e karşı, Lenin'in ortaya attığı "tek ülkede sosyalizmin zaferi" tezini savundu, geliştirdi. Troçki, hayali bir "dünya devrimi"ni savunuyor, böylece ülke ve dünya çapında sınıf mücadelesini inkar ediyordu. Çünkü o mutlu günün hayaliyle yaşamayı, pratikte yan gelip yatmayı önermiş oluyordu. Stalin ise şöyle diyordu: "sosyalizmin tek ülkede zaferi kendi başına bir hedef değildir. Bir ülkede zafere erişen devrim, kendini, kendi kendine yeten bir büyüklük olarak değil, proletaryanın bütün ülkelerde zaferini hızlandırmak için bir yardımcı, bir araç olarak görmelidir. Çünkü devrimin tek bir ülkede, burada, Rusya'da zaferi, sadece emperyalizmin eşitsiz gelişmesinin ve giderek parçalanmasının ürünü değildir. Aynı zamanda, dünya devriminin başlangıcı ve öncülüdür. (Troçkizm mi Leninizm mi? S.70)

Devrimin gerçekleşmesinden sonra, onun devam ettirilmesi, sosyalizmin inşası dünya devrimci hareketinin desteği olmadan edemezdi. Bununla birlikte devrimin yapıldığı ülke, dünya devriminin bir üssü olacak, "kapitalist dünyanın geri kalanının karşısına" çıkacaktı. Böylece zafere doğru ilerleyen devrim, proletarya diktatörlüğüne dayanarak sosyalizmi inşa ederken, [illegible] ve onların dayanaklarına her gün yeni bir darbe vururken daha da güçlenecek, diğer ülkelerin proletaryasının ve halklarının zaferinin hızlandırılmasına en aktif bir şekilde yardım edebilecekti. Proleter devrimciler, hiç bir zaman, dünya devriminin üslerinin, sosyalist ülkelerin devrimi ihraç edebileceği gibi Troçkist ve revizyonist bir anlayışa düşmezler. Proleter enternasyonalizminin gerektirdiği şey, diğer ülkelerdeki devrimci hareketi sonuna kadar desteklemektir. Onların yerine "devrim" yapmak değil.

Lenin, proleter enternasyonalizmini en başarılı bir şekilde şöyle ifade ediyordu: "Benim ülkem açısından düşünmemem... tersine, dünya proleter devriminin..hızlandırılmasına katılmam açısından karar vermem gerekir." Dünya proleter devriminin hızlandırılmasına katılmayla, devrimin "ihraç edilmesi" aynı şey değil, birbirinin zıddıdır.

Stalin büyük devlet şovenizmine kapılmadığı, milli bencillik politikası uygulamadığı içindir ki, devrimci dünya halklarının güvenini kazanabildi. Bütün ülkelerdeki mücadeleye destek oldu, onların engin desteğini gördü. Çünkü dünya devrimini gözden kaçırmadı.

EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELENİN TEMEL GÜCÜ: EZİLEN HALKLAR VE ULUSLAR.

III. Enternasyonal'in kazandırdıkları ve o ruhun devam ettirilmesinin Alman faşizminin yerle bir edilmesindeki payı çok önemlidir. Emperyalizm, dünya gericiliği bir kere daha savaştan umduğu zafer ve kazançların yerine, yenilgi elde etti. Her ülkedeki devrimci partilerin mücadeleye sıkı sıkıya sarılması ve proleter enternasyonalizmine sadık kalması, dünya halklarının faşizme ve emperyalist savaşa karşı birliğinin sağlanması, Alman faşizminin yenilgiye uğramasına, Bulgaristan, Çekoslovakya, Macaristan, Polonya, Romanya, D. Almanya, Yugoslavya ve Arnavutluk'ta halk demokrasilerinin zaferine yol açtı.

II. Dünya Savaşından sonra, dünya sosyalist sistemi yeryüzünün üçte birine sahipti. Emperyalist kampın rakipsiz lideri Amerikan emperyalizmi oldu, Amerikan emperyalizmi, halkların köleleştirilmesi, bastırılması görevini üstlenerek saldırganlığını arttırdı.

III.Enternasyonal süresince sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde mücadelesi, emperyalizme karşı olan halklarda yeni gücüydü. Değişen dünya şartları, 1945'lerden sonra [illegible]

Çin, Kore, Vietnam, Küba, Cezayir devrimleri devrimci fırtına merkezlerinin işaret etti.

Proleter enternasyonalizmi, soyut, kalıplaşmış bir yapıya sahip değildir. Dünya devrimci hareketinin hedeflerine, onun önündeki engellere uygun bir anlam ve canlılık kazanır. Mao Zedung dünya halklarına seslenerek hedefi şöyle tespit etti: "Dünya halkları birleşin, ABD saldırganlarını ve onların tüm uşaklarını alt edin! Dünya halkları, cesur olun, savaşmaktan korkmayın, [illegible] güçlüklere meydan okuyun ve dalga dalga ilerleyin. İşte o zaman bütün dünya, halkların olacaktır. Canavarların hepsi yok edilecektir."

Dünya halklarının mücadelesinin güçlenmesi, dayanışmanın artması emperyalist sistemin, II. Dünya savaşından sonra sömürgeci yöntemlerini hızla değiştirmesine yol açtı. Önceden emperyalizm kendine bağımlı ülkeleri iktisadi bakımdan olduğu kadar siyasi olarak da köleleştiriyordu. Daha ince yöntemlere baş vurarak bağımlı ülkelere biçimsel de olsa, siyasi serbestlik tanımak zorunda kaldı. Eski tip sömürgecilik arka planda kalırken, yeni sömürgecilik öne geçti.

SOSYAL EMPERYALİZMİN KILIFI "ULUSLARARASI DİKTATÖRLÜK", "ENTERNASYONAL YARDIM"

Stalin'in ölümünden, 1956'lardan sonra Sovyetler Birliği'nde partinin ve iktidarın modern revizyonistlerin, yeni tipte bir burjuvazinin eline geçmesi dünya şartlarının yeniden değerlendirilmesini, proleter enternasyonalizminin ve yurtseverliğin görevlerinin yeniden tespit edilmesini zorunlu kıldı.

İktidarı ele geçiren yeni-Sovyet burjuvazisi içte proletarya ve bütün çalışanlar üzerinde sosyal faşist bir diktatörlük kurdu. Tıpkı Çarlık Rusyasında olduğu gibi ülkeyi halklar için bir hapisaneye çevirdi. Proleter enternasyonalizminin, halklar arasındaki kardeşliğin ve özgürlüğün yerini, baskı ve zulüm, sosyal faşist diktatörlüğün milli zulüm, bölme, farklı muamele etme politikası, milli şovenizmi ve ırkçılığı aldı.

Sosyal emperyalistler [illegible]

"Bir takım" teorik kılıflar hazırladılar. [illegible] COMECON [illegible] Varşova paktını [illegible]

[illegible] ayaklar altına alıyorlar.

Proleter enternasyonalizmi Çekoslavakya'nın işgali mi demektir? Amerikan emperyalizmiyle dünyanın yeniden paylaşılması yolunda yarışa girmek, hızla silahlanmak, başka ülkelerde askeri üsler kurmak mı demektir? Saldırganlığı ve nükleer işbirlikçileri sosyal faşist diktatörlük kurmaya yöneltmek mi demektir?

MODERN REVİZYONİZME, SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELEDE ORTA YOL OLMAZ.

Yeryüzündeki bütün Leninistler, yurtseverler için, devrimcilerle karşı devrimciler için mihenk taşı, geçmişte Amerikan emperyalizmi karşısında takınılan tavırdı. Bugün onun yerini, Amerikan emperyalizmi ile Sovyet sosyal-emperyalizmi karşısında alınacak tavır, bu iki süper güce karşı yürütülecek devrim, bağımsızlık mücadelesi almıştır.

Bugün proleter enternasyonalizmi ancak modern revizyonizme karşı, Leninizmin uygulanmasıyla gerçekleşebilir. Leninizmin dışında proleter enternasyonalizmi düşünülemez. Emperyalizme ve sosyal emperyalizme, her türlü sömürü ve baskıya karşı mücadele edilmeden ne dünya devriminin önündeki engeller kaldırılmış, ne de proleter enternasyonalizmine sadık kalınmış olur.

Sosyal emperyalistler ve onların dünyadaki bütün işbirlikçileri, "hınk deyiciler"i, "Sovyetler Birliği'ne karşı çıkmanın, sosyalizme de karşı çıkmak anlamına geleceği" sahte demagojisine başvuruyorlar. Geçmişte doğru olan bu tezi, bugün için de geçerliymiş gibi [illegible] Enver Hoca'nın belirttiği gibi: [illegible]

[illegible] modern revizyonizme karşı [illegible]

Günümüzde Leninizmin, proleter enternasyonalizminin şerefli bayrağı en başta ÇKP ve AEP'nin elinde dalgalanmaktadır. [illegible]

[illegible] mücadelesi yükseliyor.

●

DAHA GENİŞ PAZAR ALANLARININ VE HAMMADDE KAYNAKLARININ PEŞİNDE KOŞAN SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ VE ELİNDE TUTTUĞU PAZARLARI KORUMAK VE GENİŞLETMEK İSTEYEN ABD EMPERYALİZMİ ARASINDAKİ HEGEMONYA MÜCADELESİ, BU İKİ SÜPER GÜÇ ARASINDAKİ ÇELİŞMENİN KESKİNLEŞMESİ, DÜNYADA ÜÇÜNCÜ BİR PAYLAŞIM SAVAŞINI YARATACAK ETKENLERİN YÜKSELDİĞİNİ GÖSTERİYOR. ÖTE YANDAN, EMPERYALİSTLERİN VE SOSYAL-EMPERYALİSTLERİN DÜNYAYI YENİDEN PAYLAŞMA EMELLERİNİN GÜÇ KAZANMASI, BU İKİ SÜPER GÜCÜN PROLETARYA DEVRİMLERİNİ ÖNLEMEDE VE EZİLEN ULUS VE HALKLARIN MÜCADELELERİNİ BASTIRMADA DAHA BÜYÜK ÇABA HARCAMALARINI, DAHA ACIMASIZ DAVRANMALARINI DA BERABERİNDE GETİRİYOR. BU, EMPERYALİSTLER VE SOSYAL-EMPERYALİSTLERLE EZİLEN ULUS VE HALKLAR ARASINDAKİ ÇELİŞMENİN DE KESKİNLEŞTİĞİNİ, DEVRİM ETKENLERİNİN DE HIZLA YÜKSELDİĞİNİ GÖSTERİYOR.

●

ABD EMPERYALİZMİ VE SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ, GERİ KALMIŞ ÜLKELERE AYNI MASKEYLE YANAŞIYORLAR: "YARDIM" ve "DOSTLUK".

Sömürü ve yağma alanlarını genişletmeye öncelikle Doğu Avrupa'daki halk demokrasisine geçmiş ülkelerden başlayan Sovyet sosyal-emperyalistleri, tıpkı ABD emperyalistleri gibi, savunmasız ve cılız ekonomiye sahip Afrika, Latin Amerika ve Asya ülkelerine hızla el atıyor ve gene tıpkı ABD emperyalistlerinin II. Dünya Savaşından sonra yaptığı gibi, bu ülkelere aldatıcı "dost" ve "kurtarıcı" maskesiyle yanaşıyorlar. Onlar, kendilerinin desteğinde gelişmeyen hiç bir toplumsal ve ulusal kurtuluş hareketinin başarıya ulaşamıyacağı safsatalarını yayıyorlar. Bunu yapmakta bir tek amaçları var: Halkların gelişen mücadelelerini daha başındayken kontrol altına almak ve boğmak.

Sovyetler Birliği bu ülkelere, "yardım", "ticaretin geliştirilmesi", "teknik ve kültürel işbirliği", "ortak işletmelerin kurulması" gibi yollarla sızıyor. Karşılık olarak da bu ülkelerin hammadde, yakıt kaynaklarını yağmalıyor, hegemonya siyasetini sürdürmesi için gerekli üs ve barınma alanlarına sahip oluyor.

Sosyal-emperyalistler kendi ekonomik sıkıntılarının ve içine düştükleri darboğazların yükünü geri kalmış ülkelerin sırtına yıkmak çabası ve uygulaması içindedirler. Resmi verilere göre, 1972 yılında, sosyal-emperyalistler, ithal ettikleri tarım ürünü ve hammaddelerin dörtte üçünü Asya, Afrika ve Latin Amerika'dan almışlardır. Sovyet yöneticilerinden biri, gelişme halindeki ülkelere verilen borçların ödenmesinden gelen döviz gelirlerinin yıldan yıla arttığını ve Sovyetler Birliği'nin ödemeler dengesinde gittikçe artan bir düzelme görüldüğünü itiraf etmiştir. Sovyetler Birliği ileri kapitalist ülkelerle yaptığı alışverişten doğan açıklarını bu geri kalmış ülkelerden elde edilen gelirlerle kapatmaktadır. Hindistan, Sovyetler Birliği'nden aldığı yardımı, her yıl yüzde altmış fazlasıyla geri ödemektedir. Sovyet sosyal-emperyalistleri Arap ülkelerinden aldıkları petrol, pamuk ve başka ürünleri batılı ülkelere üç misli fiyatla satmaktadırlar.

İşte bütün bu nedenlerle, başka ülkeleri sömürme ve yağmalama konusunda Sovyet sosyal-emperyalistleri ABD'den hiç de farklı davranmamaktadır.

ABD emperyalizmi sömürü ve yağma için hangi yöntemleri kullanıyorsa, Sovyetler Birliği de, biçim olarak farklılıklar olsa bile, aynı yöntemleri kullanmaktadır.

Vietnam savaşında olduğu gibi, Kamboçya'da olduğu gibi, ABD emperyalizmi ezilen halkların ve ulusların sömürü ve yağmaya karşı çıkmasına nasıl tahammül edemiyorsa, Sovyet sosyal-emperyalistleri de Çekoslovakya'nın işgalinde olduğu gibi aynı tahammülsüzlüğü gösteriyorlar.

AMA ABD EMPERYALİZMİ GİBİ, SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİNİN DE MASKESİ DÜŞÜYOR.

Ancak, ABD emperyalizmini gün geçtikçe tecrit eden, halkların muhalefetini güçlendiren bu siyaset, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin de maskesini düşürüyor.

İki emperyalist süper gücün hegemonya mücadelelerinin kızışması, bu iki süper devletin hegemonya çabalarının sömürü ve tahakkümlerinin artması, dünyanın geri kalmış ülkelerini ve sosyalist ülkeleri gün geçtikçe daha çok bir araya getiriyor. Bir kısmı gerici yönetimlere sahip olmakla beraber, geri kalmış ülkeler ve sosyalist ülkeler üçüncü dünya objektif olgusunu meydana getiriyor ve iki süper devlete karşı mücadelenin temel gücünü oluşturuyorlar.

Çin Halk Cumhuriyeti, Arnavutluk Halk Cumhuriyeti gibi sosyalist ülkeler ve Cezayir gibi ilerici yönetime sahip ülkeler, üçüncü dünyanın iki süper devlete karşı mücadelesine önderlik ediyorlar. İki süper devlete karşı en ileri tavır bu ülkeler tarafından geliştiriliyor. Ulusal ve uluslararası muhalefetin güçlenmesi sonucunda, en gerici yönetime sahip ülkelerde bile, iki süper devletin hegemonya emellerinin güçlenmesine bağlı olarak, bağımsızlıkçı tavırlar kendisini gösteriyor.

Üçüncü dünya ülkeleri, Birleşmiş Milletlerin hammadde konularını ele alan toplantılarında olduğu gibi, iki emperyalist süper güce karşı birlikte hareket ediyorlar. Venezüella, Libya, Kuveyt gibi ülkeler ekonomilerini kontrol eden yabancı tekelleri ya bütünüyle ya da önemli ölçüde millileştirmişlerdir.

Bu tavır, özellikle petrol alanında kendisini göstermiş, öte yandan, petrol ihraç eden ülkeler, emperyalistlerin yağma ve talan siyasetine karşı koymak için bir araya gelmiş ve OPEC (Petrol ihraç eden ülkeler) örgütünü kurmuşlar ve bu örgüt aracılığıyla da, diğer geri kalmış ülkelerle dayanışma içine girmişlerdir. Bu, iki süper güce karşı mücadele eden üçüncü dünya ülkelerinin dayanışması ve birliği konusunda gösterilecek iyi bir örnektir.

Deniz dibi zenginliklerini yağmalamak için Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ABD emperyalizmiyle ittifaka girdiği ve ülke karasularının 12 mil olması için direttikleri KARAKAS Deniz Hukuku Konferansında da, üçüncü dünya ülkeleri, gene sağlam bir dayanışma içine girmişler, iki süper gücün bütün oyunlarına karşılık ülke karasularının 200 mile çıkarılması için zorlu bir mücadeleye girmişlerdir. Sovyetler Birliği'nin ve Amerikan emperyalizminin devlet egemenliğini yok etmek isteyen çabalarına karşı koymuşlardır.

Bugün, ABD emperyalizminin ve Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonya mücadeleleri esas olarak, Avrupa üzerinde yoğunlaşmaktadır. ABD yatırımlarının en büyük ölçüde gerçekleştirildiği alanın Avrupa ülkeleri olduğunu gördüğümüzde, bunun nedeni daha çabuk anlaşılmaktadır. Avrupa ülkeleri, bugün, ABD'nin yatırımlarından en büyük kâr elde ettiği, dünyanın en ileri sanayi bölgesidir. Ayrıca dünya hegemonya mücadelesinde stratejik olarak önem taşıyan bir alandır. Bu yüzden de, III. bir paylaşım savaşında Amerikan emperyalizminin ve Soyvet sosyal-emperyalizminin ele geçirmek için hiç bir fedakarlıktan kaçınmayacakları bölge Avrupa'dır. ABD'nin en ileri teknikle donatılmış silahlarını Avrupa'ya yığması, Sovyetler Birliği'nin Doğu Avrupa ülkelerinin sınırlarına yaptığı askeri yığınaklar, bunun böyle olduğunu açıkça göstermektedir.

Almanya, İngiltere, Fransa gibi Batı Avrupa ülkeleri ve Japonya, Kanada kendileri de emperyalist ülkeler olmakla beraber, ekonomik ve siyasi olarak büyük ölçüde iki süper devletten birinin, ABD emperyalizminin hegemonyası altındadırlar. Bu nedenle, bu ülkeler de ikinci dünya diye adlandırılan kategoriyi oluşturmakta, iki süper gücün hegemonyasına karşı direnebilmek için AET (Ortak Pazar), OECD (Avrupa İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı) gibi ekonomik örgütler kurarak dayanışmalarını ve ABD ile olan ticari rekabetlerini sürdürmeye çalışmakta, bu ekonomik işbirliğini siyasi alanda da geliştirmek için çaba harcamaktadırlar.

Bugün, başta emperyalistler ve sosyal-emperyalistler ile ezilen ulus ve halklar arasındaki çelişme, emperyalistlerle sosyal-emperyalistler arasındaki çelişme olmak üzere, dünyadaki bütün temel çelişmeler (kapitalist ülkelerde proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme, sosyalist ülkelerle emperyalist ve sosyal-emperyalistler arasındaki çelişme) keskinleşiyor, derinleşiyor.

Daha geniş pazar alanlarının ve hammadde kaynaklarının peşinde koşan Sovyet sosyal-emperyalizmi ve elinde tuttuğu pazarları korumak ve genişletmek isteyen ABD emperyalizmi arasındaki hegemonya mücadelesi, bu iki süper güç arasındaki çelişmenin keskinleşmesi, dünyada üçüncü bir paylaşım savaşını yaratacak etkenlerin yükseldiğini gösteriyor.

Öte yandan, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin dünyayı yeniden paylaşma emellerinin güç kazanması, bu iki süper gücün proletarya devrimlerini önlemede ve ezilen ulus ve halkların mücadelelerini bastırmada daha büyük çaba harcamalarını, daha acımasız davranmalarını da beraberinde getiriyor. Bu, emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle ezilen ulus ve halklar arasındaki çelişmenin de keskinleştiğini, devrim etkenlerinin de hızla yükseldiğini gösteriyor.

Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler arasındaki çelişmenin keskinleşmesine yol açan ekonomik ve siyasi buhran, tek tek ülkelere de yansıyor, bu ülkelerdeki buhranı derinleştiriyor. Hakim sınıflar buhranın yükünü işçi sınıfının ve diğer emekçi halkın sırtına yükleyebilmek için bütün güçlerini harcıyor, sömürülerini arttırıyor ve bu sömürüyü sızıltısızca sürdürebilmek için de gerici, faşist tedbirleri yoğunlaştırıyor, demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak için olanca çabalarını harcıyorlar. Bu durum, tek tek ülkelerin devrimcilerinin ve halklarının önüne, sömürü ve baskının yok edildiği bir toplumun yaratılması mücadelesine, toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelelerine daha sıkı sarılmak görevini koyuyor. Faşizme, emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelelerinin birbirinden ayrılmazlığını daha iyi kavratıyor.

Dünyada devrimci hareket hızla yükseliyor. Dünyanın ezilen ulus ve halklarının, Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının emperyalizme, sosyal-emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadeleleri güçleniyor, zaferler kazanıyor.

Dünya üzerinde proleter devrimci hareket de yeni bir atılım içerisinde. Tek tek her ülkede proleter devrimciler, gerici, revizyonist ideoloji ve örgütlerle aralarına kesin çizgiler çekiyorlar. Marksist-Leninist hareketler güçleniyor ve örgütleniyor. İşçi sınıfının devrimci bayrağı revizyonistlerin, revizyonist partilerin düşürdüğü yerden kaldırılıyor ve yükseltiliyor.

Bugün, dünyada, HALKLAR DEVRİM, MİLLETLER KURTULUŞ, ÜLKELER BAĞIMSIZLIK İSTİYOR!

GEÇEN SAYIMIZDAKİ YAZININ ÜST BAŞLIĞI (EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM) OLACAKTI. DÜZELTİR ÖZÜR DİLERİZ.

Haftalık Gazete
* *Sahibi: M. Zeki GÜMÜŞEL*
* *Sorumlu Yazı İşleri Md.: Osman ARKIŞ*
* *Yönetim Yeri: Alayköşkü Cad. 12/302 Cağaloğlu-İSTANBUL*
* *Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-İSTANBUL*
* *Abone Şartları: Yurtiçi yıllık:125.-TL. Altı aylık: 65.-TL. Yurtdışı yıllık:200.-TL. Altı aylık:100.-TL.*
* *İlan Şartları: Santimi 30.-TL.*
* *Dizgi: Olimpiyat İSM Dizgi Bürosu*
* *Baskı: Saygı Reklam ve Matbaacılık*
* *İst. Dağıtımı: Tündo*
* *Ank. Dağıtımı: Fikri Hisig*
* *Ege Dağıtımı: Ozhan Özgişman*

HALKIN KURTULUŞU

MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALIDIR

Urfa, Harran'da hakim sınıflar jandarmasını köylülerin üzerine yollayarak, köylüleri, yıllardır sürdükleri topraklardan çıkardı.

Bugün dünyada birçok devlet emperyalizm ve sosyal-emperyalizmin boyunduruğu altındadır. Bu bağımlı ve yarı bağımlı ülkelerde devlete hakim olan ulusun yanında ulusal devlet kuramamış, ulusal gelişimi frenlenmiş azınlık ulus ve milliyetler yaşar. Bu azınlık ulus ve milliyetler hem emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin, hem de hakim ulusun baskısı altında iki kat zulüm ve sömürüye tabidir.

Yarı-bağımlı ülkemizde de birden çok ulus yaşar. Türkiye nüfusunun % 70 kadarını hakim Türk Ulusu, % 20'sini Kürt Ulusu ve kalanını da diğer ulusal azınlıklar oluşturur Kürt ulusu ve diğer ulusal azınlıklar ulusal baskı altındadırlar. Türk hakim sınıfları özellikle Kürt Ulusu üzerindeki ulusal baskısını sürdürürken Kürt burjuvazisinin ve toprak ağalarının da büyük ölçüde desteğini sağlamıştır. Proleter devrimci hareketin gelişmediği dönemlerde milli zulüm politikasına Türk Ulusu içinden ciddi bir muhalefet çıkmamıştır. Kürt ulusal hareketlerini kanla, ateşle bastıran Türk hakim sınıflarını herkes desteklemiş, hatta bazı devrimci geçinenler ilericilik adına bu katliamlara katılmışlardır. Hakim sınıflar iki ulusu birbirine düşman etme politikalarında başarılı olmuşlardır. Onların bu başarısı ve ulusal baskıya Türk halkı içinden bir muhalefetin yürütülmemesi, işbirlikçi hakim sınıfların milli zulüm uygulamasına ve halkların çıkarına olmasına rağmen halkları birbirine düşman etmiştir. Sonuçta Kürt halkı hakim sınıflara karşı duyduğu kin ve nefreti Türk halkına da yöneltmiştir.

Halklar Birlik Olmalıdır

Ülkemiz, ABD emperyalizminin hegemonyası ve sosyal-emperyalizmin yayılması altında yarı-bağımlı bir ülkedir. İktidar, işbirlikçi-tekelci burjuvazi ve toprak ağaları ittifakının elindedir. Emperyalizm ve işbirlikçi hakim sınıflar bağımsızlık ve demokrasinin önünde engeldir. Bunlar Türk ve Kürt halklarının ortak düşmanlarıdır. Bunlar karşısında iki halkın birliği zaferi yakınlaştırır. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle işbirlikçileri bu birliği bozmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Aynı fabrikada çalışan işçiyi, aynı tarlada pamuk toplayan köylüyü birbirine karşı kışkırtıyorlar. Askere alınan Kürt işçileri, köylüleri aynı amaçla Türk bölgelerine, Türkler ise Kürt bölgelerine gönderiliyor.

Devrimciler, hakim sınıfların halkları birbirine düşürme politikasını iflas ettirmek zorundadır. Fabrikalarda, maden ocaklarında Türk ve Kürt proleterleri beraber ter döküyor, Çukurova'da, Ege'de Urfalı, Kayserili, Konyalı, Mardinli Kürt ve Türk köylüsü güneş altında beraber pamuk, tütün topluyor. Üniversitelerde iki ulustan genç beraber okuyor. Birçok bölgede iki ulustan halk beraber oturuyor. Bu durum birlikte örgütlenme ve birlikte mücadele için uygun şartlar yaratıyor. İki halkın da çıkarları her seviyede ortak örgütlenmelerini gerektirmektedir.

Ulusların Özgürlüğü İçin Mücadele Halkları Birliğe Götürür

Ülkemizde yaşayan iki büyük ulustan Türkleri hakim ulus, Kürtleri ise milli zulüm altında ezilen ulus olduğu unutulmamalıdır. Türk halkının bu eşitsizliğe karşı, bu ulusal baskı ve zulme karşı mücadelesinde Kürt ulusunun yanında yer alması Halkların Birliği için birinci şarttır. Hakim ulus şovenizmine, ırkçılığa, zor yoluyla Kürt ulusunun eritilmesi politikasına karşı mücadele ilke; "ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı", ulusların ve dillerin eşitliğidir. Her ulusun ayrı devlet kurma veya istediği ulusla birlikte ayrı devlet sınırları içinde yaşama hakkını savunmalı ve bu yolda mücadele edilmelidir. Devlet kurmak hiçbir ulusun tekelinde değildir. Büyük küçük bütün uluslar aynı hakka sahiptir. Son yıllara kadar Türk devrimcilerin Kürt ulusunun mücadelesinin yanında yer almaması, halkların birliğinin önünde bir engel olmuş ve Kürt halkı üzerinde burjuva milliyetçiliğinin etkin olmasına yol açmıştır

Burjuvazi ve Toprak Ağaları Öncülüğünde Gerçek Ulusal Kurtuluş Sağlanamaz

Türkiye proleter devrimci hareketinin güçsüzlüğü Türk şovenizminin etkisini sürdürmesine yolaçmış ve Kürt milliyetçiliğinin güçlenmesinin bir nedeni olmuştur. Kürt gerici sınıfları ulusal harekete büyük ölçüde hakimdir. İşçi sınıfı öncülüğünde gerçekleşmeyen ulusal kurtuluş kesintisiz olarak sosyalizme geçemediği için ülke emperyalizmin yarı-sömürgesi durumuna gelmektedir. Ezilen ulusun burjuvazisi toprak ağaları ile ittifak içinde emperyalizmle işbirliği yaparak ülkeyi sömürmektedir. Feodal, yarı-feodal kalıntılar tasfiye edilmediği için halk bunların baskısı altında ezilmeye devam etmektedir. Ayrıca feodal parçalanma, aşiret bağları, şeyhlik v.s. ulusal gelişmeyi engelleyen faktörlerdir.

Kürt ve Türk devrimcileri milliyetçilerin ulusal hareketteki öncülüğüne karşı mücadele etmeli, proletaryanın öncülüğünde Türkiye halkının ortak mücadelesini savunmalıdır.

Kürt Milliyetçilerinin Her Türlü Demokratik Mücadelesi Desteklenmelidir

Milliyetçilerin öncülüğündeki ulusal hareketin iki yanı vardır. Onun gerici yanlarına karşı mücadele bize o hareketin demokratik muhtevasını unutturmamalıdır. Devrimci proletarya, ezilen ulus burjuvazisini, ezen ulus zulmüne, ezen ulusun imtiyazlı durumunu sürdürme çabalarına, ulusların ve dillerin tam hak eşitliğini gasbetmesine karşı verdiği mücadelede destekler.

Proletarya ve diğer halk kesimlerinin her seviyede ortak örgütleri savunmasına rağmen Kürtlerin ulusal örgütlenme haklarını savunur, Kürt milliyetçileriyle beraber bu uğurda mücadele eder.

Burada bir noktayı kısaca belirtelim: Devrimciler ezen ulus milliyetçiliği ile ezilen ulusun milliyetçiliğine karşı aynı tavrı almazlar. Ulus olalıberi işkence, dayak, baskı, yokluk ve kölelikten başka birşey görmeyen Kürt ulusunun milliyetçiliğine taviz verilebilir, hoşgörüyle davranılır. "Böylece pratikte varolan eşitsizliğe karşı bir denge sağlanmış olacaktır."

Bir Ulusun Kaderini Başkası Tayin Edemez.

Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler, çok uluslu ülkelere müdahale ederek orada kendilerine bağlı bağımsız devletler kuruyorlar. Sosyal-emperyalistler Bengaldeş'e Hint ordularını göndererek orada bağımsız devlet kurdular. Bu açıkça Bengladeş ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkının çiğnenmesidir. Bengladeş ulusunun ayrı devlet kurma hakkı vardır. Ama bu sosyal-emperyalistlerin onun adına devlet kurma hakkı şekline getirilemez. Aynı oyun Türkiye'de tezgahlanabilir. Olgunlaşan savaş ve kızışan hegemonya mücadelesi şartlarında Sovyet Sosyal-emperyalistleri Türkiye'ye müdahale ederek kendilerine bağlı Kürt devleti kurabilirler. Bunu hayal eden Türk ve Kürt Sovyet işbirlikçilerinin varlığı bilinmektedir. Kürt olsun, Türk olsun bütün devrimcilerin görevi böyle bir emperyalist müdahaleye karşı savaşmaktadır. Kürt ulusu ayrı bir devlet kurma hakkını ancak kendisi kullanabilir, kimse bu hakkı onun adına kullanamaz.

Gaziantep'de, kadınlar, jandarmaların gölgesi altında göz altına alınan eşlerini bekliyorlar.

Türkiye Halkı Ulusal Demokratik Halk Devriminde Omuz Omuza

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarını yıkıp, demokratik halk iktidarını gerçekleştirecek, emperyalizmi kovacak olan Ulusal Demokratik Halk Devrimi bağımsızlık ve demokrasi önündeki engelleri yokedecektir. Milli zulüm uygulayıcılarının tasfiyesi uluslar arasındaki eşitsizliği ortadan kaldırarak, Kürt ulusu serbestçe kendi kaderini tayin edecektir. Ulusal baskının sosyal temellerinden feodal kalıntılar temizlenecek, köylüler toprak ve özgürlüğe kavuşacaklardır. Halkların bu mücadeledeki birlikleri zaferi yakınlaştıracaktır.

Türk şovenizminin baskısına, Kürt milliyetçiliğinin yaygınlığına rağmen ortak mücadele yolunda önemli adımlar atılıyor, işçiler sendikalarda beraber mücadele ediyor, tarım işçileri beraber direniyor, öğrenciler faşist saldırıları beraber göğüslüyorlar. Birlikte mücadeleyi savunan Türk ve Kürt devrimciler işçi sınıfı ve halkı beraber örgütlemeye çalışıyorlar. Devrimciler "Yaşasın Kürt ve Türk halklarının kardeşliği" diyerek ölüme gidiyor Türk ve Kürt halkları gericilerin oyunlarını boşa çıkararak mücadelelerini yükseltiyorlar.

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM!
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALIDIR.

Turhal Maden İşçileri Diyor ki:

"CAN GÜVENLİĞİ, İŞ GÜVENLİĞİ VE SOSYAL HAKLARIMIZ İÇİN MÜCADELE EDELİM, İŞÇİ DÜŞMANI SENDİKA YÖNETİCİLERİNİ ALAŞAĞI EDİP, GERÇEK TEMSİLCİLERİMİZİ YÖNETİME GETİRELİM, MÜCADELEMİZİ TÜM İŞÇİLERİN MÜCADELESİYLE BİRLEŞTİRELİM."

Turhal'da bulunan Özdemir Antimuan maden şirketinde 360 işçi çalışmaktadır. Bütün Türkiye'de olduğu gibi, Turhal maden işçileri de çok ağır şartlarda çalışmaktadır. İşçileri her fırsatta patrona satan DİSK'e bağlı Maden İş'in yetkili olduğu bu işyerinde, patron her türlü kanunsuzluğa ve baskıya başvurmaktadır.

İŞÇİLER DİNAMİT PATLAMASI SONUCU KAFALARINI, KOLLARINI, BACAKLARINI KAYBEDİYORLAR.

Yeraltında, yüz elli metre derinlikte çalışan işçiler, her an ölüm tehlikesi içindeler. Tabancayı tavana vururken yıkılan kayalar ve patlayan dinamitin yol açtığı kazalar onların hergün, her an karşılaştıkları olaylardandır. Daha bu yakın zamanlarda bir işçi maden enkazı altında kalmış, kolları, bacakları kırılmıştır. İşçi arkadaş bu kaza sonrası hiçbir hak talep edememiştir.

Haksızlıklara ve sömürüye karşı çıkan işçilere "bir elin beş parmağı bir olmaz", "bu dünyada gülmeyen öteki dünyada güler" denmektedir.

"BİZ BU DÜNYADA GÜLECEĞİZ"

Hayır dünya bir tanedir. Gördüğümüz herşey bizim emeğimizin ürünüdür. Herşeyi yaratan biziz. Bu dünya bizimdir. Eğer varsa öteki dünya sömürücülerin, zalimlerin olsun! Biz bu dünyada güleceğiz.

İŞÇİLER YERALTINDA 46 LİRA YEVMİYE İLE ÇALIŞTIRILIYOR.

Yalnızca 46 liraya çalışan işçileri, patron istediği zaman işten atabilmektedir. İşçiler şöyle diyor: "Sendika kartını imzalattırırken kağıdın altında çıkış kağıtlarını da imzalatıp, 76 arkadaşımızı hiçbir hak vermeden işten attı."

BU SOYGUN DÜZENİNDE BİZLER HİÇBİR ZAMAN EMEĞİMİZİN KARŞILIĞINI ALAMAYACAĞIZ.

Madendeki zulüm ve sömürü bütün halkımız üzerindeki yağma düzeninin bir parçasıdır. Her türlü zulüm ve sömürünün kökü Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile kazınacaktır. Öyleyse; bağımsız ve demokratik Türkiye için mücadele bayrağını yükseltelim!

YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ!
YIKILSIN SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİ!

TURHAL'LI MADEN İŞÇİLERİ

Batı'da Yaşayanlar! Biz Hudut Boyundaki Sürekli Hapishane Hayatı Yaşayanları Unutmayın

HALKIN KURTULUŞUNA

Biz Mardin'in Kızıltepe İlçesinin B.Gırcıp köylüleriyiz. Tüm yurtseverlere ve halkımıza sesleniyorum zulüm altından.

Köyümüz hudut hattının hemen yanındadır. Köyümüz halkı, Arap asıllı olup, bir kısmımız "Gürpınar istasyonunda demiryolu işçisi olarak çalışıyoruz. Hududu bekleyen jandarmaların bize yaptıkları zulmü bir türlü duyuramıyoruz halkımıza. Sesimiz çıkmıyor korkudan; paramız zaten yok.

Biz bütün köy halkı kümes hayvanları gibi yaşamaya mahkumuz burada. Akşam olur olmaz ışık yakmak yasaktır. Karanlıkta evin içinde ne yaparsan yap. Komşu komşuya gidip gelemez, üstelik nöbet tutan askerler gelir, pencerelerimizi dinler. Demiryolu işçilerinin her sabah işe giderken ve dönerken üzerleri aranır jandarma tarafından. İtiraz edecek olsak, dipçik çenemize iner ve kimse derdimizi dinlemez

Geçen gün "Akdoğan" hudut bölük komutanı köyümüze geldi. Köy halkından bir ihtiyar, halkımızın geleneğine göre Arap usulü fistan ve "eğal" giyinmişti. Jandarma yüzbaşısı: "Ne lan bu! Burası Arabistan mı ....mına goduğumun herifi" dedi. İhtiyar ses çıkaramayıp boyun büktü. Bizler adet olduğunu, eskiden beri giyildiğini söyleyince: "Zaten sizin hepinizi Suriye'ye sürmek lâzım, sizden bu vatana hayır gelmez" diye pis pis küfürler savurarak gitti. Bütün köy halkı olarak, bize ayrı ırktansınız diye hakaret eden jandarma yüzbaşısını lânetliyor ve tüm halkımıza sesleniyoruz. Bu zulme bir son verilmelidir! Bizim gibi ezilenler, insan gibi yaşamayanlar, birleşelim Batıda yaşayanlar; biz hudut boyundaki sürekli hapishane hayatı yaşayanları unutmayın.

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM.
YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ DEMOKRATİK İKTİDARI.

B.CIRCIP KÖYLÜLERİ

"BU LASTİK-İŞ'in SENDİKA AĞALARININ İLK MARİFETİ DEĞİL..."

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE,

İşçilerin, köylülerin Bağımsız Demokratik Türkiye'si için üzerine düşen görevi yerine getireceğine inandığımız "HALKIN KURTULUŞU" gazetemizde: Uygun Plastik işçilerinin revizyonist Lastik-İş yöneticileri tarafından yalnız bırakıldığını okudum.

Bu revizyonist sendika ağalarının ilk marifeti değildir. Bunlar, 1975'in Ocak ayında biz Haktaş işçilerini de satmışlardı.

Patron ve revizyonist sendika ağalarının dört ay oyalamalarından sonra biz Haktaş Plastik Sanayii işçileri direnişe geçtik. Polis direnişimizi kırmak için dört işçiyi göz altına aldı. Arkadaşlarımız, kayıtlı olduğumuz Lastik-İş'e gidip, yardımcı olmasını istediler. "Kendilerinden habersiz direnişe geçtiğimiz için bize kızdıklarını" söyleyen revizyonist sendika ağaları yardım etmeyi reddettiler. Daha sonra da "Ben işkolu yetkimi kullanarak toplu sözleşme imzalatacağım. Siz direnişten vazgeçin." diyerek direnişi bıraktırdılar. Direnişi bıraktıktan sonra anladık ki, bu da sendika ağalarının başka bir oyunuymuş.

İşçilerin sınıf bilincine vararak sendika yönetimine gelmeleriyle revizyonist sendika ağalarının tahtlarının çatırdayacağına inanıyorum.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI,
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE,
İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ,
DEMOKRATİK TÜRKİYE'Sİ İÇİN İLERİ!

BURSA'DAN BİR DEVRİMCİ İŞÇİ

İZMİR'de "FAŞİZMİ PROTESTO" MİTİNGİ YAPILDI!

Revizyonistlerin ve Troçkistlerin bölücü tavırları etkisiz kaldı

Revizyonistler, sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi yüzlerini bir kere daha ortaya koydular.

Buca Yüksek Öğrenim Derneği (Buca-Yöd) tarafından düzenlenen "Faşizmi Protesto" mitingi, modern revizyonistlerin ve troçkistlerin bölücü tavırlarına rağmen, 28 Şubat günü yapıldı. Üniversite ve yüksek okulların jandarma ve polis karakolları haline getirilmesini, jandarma ve polisin kimlik kontrolu adı altında öğrencileri tehdit etmesini, toplu halde gözaltına alıp tutuklamasını protesto etmek için düzenlenen miting kalabalık bir kitlenin katılmasıyla düzenlilik içinde geçti.

Bütün Türkiye'de olduğu gibi, İzmir'deki fakülte ve yüksek okullar da, bugün, jandarma ve polisin işgali altındadır. Ocak ayının ilk haftasından bu yana boykotta bulunan Buca Mühendislik-Mimarlık Yüksek Okulu, İktisadi ve Ticari Bilimler Fakültesi ve Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulu öğrencilerinin haklı ve kararlı boykotlarını kırmak için polis-faşist işbirliğinde yapılan baskı ve saldırılar daha da yöğunlaşmıştır. Mitingde, İzmir'deki on bine yakın üniversite ve yüksek okul öğrencisinin süngü ve cop gölgesinde eğitim yapmama konusundaki kararlılığı bir kere daha doğrulandı.

Türkiye'deki bütün üniversite gençliğinin özerk ve demokratik üniversite mücadelesinin bir parçası olan mitinge, revizyonistler ve troçkistler katılmadılar. Gerekçe olarak mitingin revizyonizme ve sosyal-emperyalizme karşı da bir nitelik taşıdığını ileri sürdüler. Revizyonistler, sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi yüzlerini bir kere daha ortaya koydular. Devrimci fikirlerin kitlelere yayılmasından ve kavranmasından ne kadar çok korktuklarını bir kere daha göstermiş oldular.

Büyük bir kalabalığın katıldığı miting, gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesini bölme, gerici siyasi görüşlerinin tekeline almaya çalışanlara karşı iyi bir cevap oldu. "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşizm", "Boksuz Türkiye", "Süngüsüz Eğitim", "Milletler Özgür, Halklar Birlik Olmalıdır" gibi sloganların haykırıldığı miting faşizme karşı aktif bir mücadelesinde etkili bir adım oldu.

Gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist mücadelesi bölünemez.

"ALDIĞIMIZ ÜCRET ÇOLUK-ÇOCUĞUMUZUN BOĞAZINA YETMEDİĞİNDEN GAZETE, KİTAP ALAMIYORUZ, BİZE ÇAY, ŞEKER YERİNE GAZETE, KİTAP GETİRİRSENİZ DAHA MEMNUN OLURUZ."

KARAMANCI SOĞUK ÇEKME İŞÇİLERİ DİRENİYOR!

ANKARA-ISTANBUL YOLUNUN 9. KİLOMETRESİNDE MACUNKÖYDE BULUNAN AHMET VE ŞABAN KARAMANCI A.Ş. SOĞUK ÇEKME KISMINDA ÇALIŞAN 27 İŞÇİ 16 ŞUBAT'TAN BU YANA DİRENİŞTELER. HALKIN KURTULUŞU GREVDEKİ İŞÇİLERLE KONUŞTU

H.K.-Hangi sendikaya üye siniz?

-DİSK'e bağlı Maden-İş sendikasına üyeyiz.

H.K.-Direniş başlayalı kaç gün oldu? Kaç işçi katılıyor?

-16 Şubat'tan beri direnişteyiz. 27 kişiyiz.

H.K.- Bu iş yerinde kaç kişi çalışıyor?

-İşyerinde 150-200 kişi çalışıyoruz. Bunları kısımlara ayıracak olursak: Şu anda direnişte olan bizlerin çalıştığı soğuk çekme kısmında 29 işçi çalışıyor. Bunlardan sadece ikisi direnişimize katılmadı. Sıcak çekme kısmında 87 işçi çalışıyor. Bunlardan 55 tanesi sendikalıdır. Oksijen kısmında 13 işçi çalışıyor. 10 arkadaş sendikalı. 20 kişide büroda çalışıyor. Bunların hepsi sendikasız.

H.K.- Buna göre burada çalışanların çoğu sendikalı. Niçin onlarda direnişe katılmıyorlar?

-Patron bu işyerini giriş-çıkışı tek olduğu halde işyeri siciline kaydettirirken ayrı ayrı 3 işyeri şeklinde göstermiş. Biz soğuk çekme bölümünde çalışanlardan 7 arkadaşımızın işine, sendikalaşmamıza öncülük ettikleri gerekçesiyle, son verdiler. Bizde sendikalı olan 27 kişi arkadaşlarımızın haksız ve tek taraflı atılışlarını protesto etmek için direnişe geçtik. Yani yasalara rağmen yasaları uygulamıyanlara, kendi çıkarttıkları yasaları dahi uygulamıyanlara karşı atılan 7 arkadaşımızın yanındayız. Sonuna kadar yani haklarımızı alana dek bu mücadelemiz sürecektir.

"SENDİKALAŞIRSAK HİÇ OLMAZSA HAKSIZLIKLARIN BİR KISMINI ORTADAN KALDIRABİLİRDİK. ONUN İÇİN SENDİKALAŞTIK."

H.K.-Sendikalaşmaya neden gerek gördünüz? Sendikalaşma hareketiniz ne zaman başladı?

-Şubat'ın onunda sendikaya girdik. 17 sinde patron duymuş. 7 arkadaşımızı işten attı. Bunun üzerine bizde arkadaşlarımızın yanında yer aldık.

-Ben beş yıldır burada çalışıyorum. En eskilerden biriyim. Döküm de çalışıyordum. Orası kapanınca soğuk çekmeye geçtim. Brüt 1.400.-TL alıyorum. Elime 1.050.- lira para geçiyor. Patron 3 yıllık zammımı vermedi. Zam istediğim zaman patron "istersen çalışırsın. İstemeyene işte kapı" dedi. Sendikalaşırsak bu haklarımızı az da olsa alacağımıza inandığımızdan, sendikalaştık.

-Ben iki senedir çalışıyorum. 1030 lira net maaş alıyorum. Patron haklarımızın hiçbirini vermiyordu. Açıkçası bizi esir pazarından alınmış köle gibi çalıştırıyordu. Bu durum canımıza tak dedi. Sendikalaşırsak hiç olmazsa haksızlıklardan bir kısmını ortadan kaldırabilirdik. Onun için sendikalaştık. Şurasını da ilave etmekte fayda var. Çocuk parası ve ücret zammımızı vermediler. Bunların verilmesini idare amirinden istedik. Birgün müdür bizi yemekhanede topladı ve: "işveren isterse verir. Bende sizin gibi işçiyim." dedi arkasından da "Eğer sizler çıkardığınız malların tonunu daha da yükseltirseniz bende işverene rica ederim. Yalnız hiç söz vermiş olmayayım. Patronun insafına kalmış birşey, bakarsınız insafa gelir verir." dedi. Bu adamlardan haklarımızı alamıyacağımızı görerek sendikalaşma yolunu seçtik.

H.K.- Haklarınızı hangi sendika çatısı altında daha iyi alabileceğinizi düşündünüz?

-Esasında sendikaları yeteri kadar iyi tanımıyorduk. Yalnız aramızdan bazı arkadaşlar DİSK'e bağlı sendikaların daha iyi olduğunu söylediler. Bu nedenle DİSK'e bağlı Maden-İş'i seçtik.

H.K.- TÜRK-İŞ ve Misk adını hiç duydunuzmu? Nasıl sendikalar olduklarını biliyormusunuz?

-Bazen radyolardan duyuyoruz. Özellikleri hakkında fazla bilgimiz yok. Ama bunların patronlardan yana olduklarını da biliyoruz.

"UYANMAMIZ İÇİN ŞİMDİYE KADAR HİÇKİMSE BİZE YOL GÖSTERMEMİŞ..."

H.K.- Ama Türk-İş'in 500 binden fazla üyesi var. Disk'in de 10.000 civarında. Bunlara üye olanlarda sizin gibi işçi. Sizce bu işçi kardeşleriniz bu konfederasyonlara üye olurlarken patronlara hizmet ettiklerini bilmiyorlarmı? Yani hem işçi olacaksın, hemde patronların kurdurduklarıı veya onların hizmetinde olan sendikalara üye olacaksın. Sizce bunda bir terslik yok mu?

-Tabii ki var. Bizler daha çok köylerden gelen, toprağı olmıyan insanlarız. Köyde elimize yılda 1000 lira geçmezken, burada ayda 1000 lirayı görünce aklımız başımızdan gidiyor. Çoğumuzun okuma-yazması ya yok, ya da yok denecek kadar az. Böyle olunca uyutuluyoruz. Uyanmamız için de şimdiye kadar kimse bizlere yol göstermemiş. Radyolarda gazetelerde işçi, işçi deniyor, ama gelip bizimle ilgilenen olmadı. Yani lafımız çok ediliyor, bizleri arayan olmuyor. Şu çadırı görüyorsunuz, içinde tek bir gazete yok. Kaç gündür direnişteyiz. Sendikadan gelenler haricinde ilk defa sizler geliyorsunuz. Şurada bizimle yaptığınız 2 saatlik konuşma bizler için çok faydalı oldu. Bizim sorunlarımızı dile getiriyorsunuz. Burada gazete, kitap olsa, okusak, okusalar ve bizlere anlatsalar. Bizde sizlere şu içinde yaşadığımız durumu anlatsak. İşte bak o zaman patronlar bizlerin karşısında laf edebiliyorlarmı? Bak o zaman bizleri patronlara satan sendikalar dikiş tutturabiliyorlarmı? Bak o zaman bizlerin patronlara karşı mücadelesi nasıl oluyormuş.

BABA-OĞUL PATRONLARIN GÜNLÜK KARI 100.000 LİRA.

H.K.-Burada ne kadar ücret alıyorsunuz?

-29 kişi içinde en yüksek ücreti alan arkadaşımız brüt 1500 lira maaş alıyor. 1200 lira maaş alıp eline 900-850 lira geçen arkadaşlarımız çoğunlukta.

H.K.- Bu 29 kişi günde kaç ton iş yapıyorsunuz?

-Günde en az 12-15 ton iş yapıyoruz. Yaptığımızın, işin kilosu 13-16 lira. Sıcak çekmede ise çok daha fazla. Aldığımız günde asgari 45 ton iş yaparlar. Onların yaptığı işin kilosu 550-575 -600 kuruştur.

H.K.- Peki şimdiye kadar patrona günde kaç lira kazandırdığınızı hiç hesap ettiniz mi?

-Hayır etmedik.

H.K.- Gelin bunu sizinle beraber hesap edelim; 29 kişi günde, en azını alırsak 12 ton yani 12.000 kilo mal üretiyorsunuz. Bunun kilosu yine en azından 13 liradan satılsa 156.000 lira eder. Hepinizin 1500 lira ücret aldığını kabul etsek günlük ücretiniz toplam 43.500 lira tutar. Bunu 156.000 liradan düşersek geriye 112.500 lira kalır. Patron bunun 62.500 lirasını masraflara harcasa, günde 50.000 lira kar ediyor demektir. Sizin kazandığınız bu para patronun cebine giriyor. Diğer bölümleri de böyle hesaplasak 50.000 lirada oradan kar ediyor. Kısacası baba-oğlu patronlar burada çalışan işçilerin sırtından günde 100.000 lira kazanıyorlar.

Bu duruma ne dersiniz?

-Kaloriferli lüks dairelerde oturmaları, yazları deniz kıyılarına, kışları karlı yerlere spor yapmaya gitmeleri, kendilerininki yetmiyormuş gibi çocuklarının da altına araba almaları boşuna değil. Çocuklarını kolejlerde, Avrupa'larda okutabilmeleri boşuna değil.

"BİZE ŞEKER, ÇAY YERİNE GAZETE, KİTAP GETİRİRSENİZ DAHA MEMNUN OLURUZ"

H.K.-İş yerinde ne gibi baskılar yapılıyor?

-Makina gibi çalışmamız istenir. "Çalışırken arkanıza motor takın" diyorlar. İki kişiyle 120 kiloluk demirleri taşıtırlar. Gücü yetmiyen arkadaşlara "Gücünüz yetmiyorsa buyurun kapı size bakıyor" derler. Hiçbir haksızlığı dile getiremeyiz. Ağzımızı açtık mı kapı gösterilir. Açıkçası patron bizi köle olarak görüyordu.

H.K.- Gazete, kitap okuyormusunuz?

-Okuyamıyoruz. Aldığımız maaş çocuklarımızın, kendimizin boğazına bile yetmediğinden kitap, gazete alamıyoruz. Bize şeker, çay yerine gazete, kitap getirirseniz daha memnun oluruz.

H.K.- Sendikacılardan gazanç istemiyormusunuz?

-Bunu sendikacıların düşünmesi lazım değil mi?

H.K.-Sizce bu sömürüden kurtulmak için ne yapmak gerekir?

-Kendimizin iktidara gelmesi lazım.

Gaziantep'in Ünaldı Semti'ndeki Güneydoğu İplik Fabrikası'nda Yedi Senedir Çalışan Bir Işçi Arkadaş Anlatıyor

"PATRON ELİNDE CEZA DEFTERİ HERGUN 1000 LİRALIK CEZA KESİYOR"

- Arkadaş fabrikadaki işçiler ve çevre halkı sizin patrona neden "Gözü sulu" diyorlar? Gerçek ismi nedir, bu ismi nereden almış?

- Patronun asıl ismi Hasan Öğücü'dür. Esasen yemesini de yaşamasını da bilmeyen, cimrinin cimrisi bir heriftir. Gözü paradan başka bir şey görmez, kârdan başka bir şey düşünmez. Devamlı gözünün suyu akar bundan dolayı işçiler ve çevre halkı ona Gözü Sulu diyorlar.

- Peki, bu adam neler yapar, nasıl yaşar? Sizin fabrikadaki hayatınız nasıldır?

- Patron yalnız pazar günü saat birde otobüs durağına çıkar. Gözünün sululuğundan, üzerinin pamuğundan. pisliğinden dolayı bu belediye otobüslerine bile almazlar. Ben şahsen kaç sefer buna şahit oldum.

Çünkü bu adam zenginliğine rağmen para hırsından dolayı fabrikanın kalorifer dairesine girer yatar. Kılığı insandan başka her şeye benzer.

Patron Pazartesileri gece saat üçte gelir. Fabrikanın kapısı kilitli olduğundan, kendisinin küçük bir ara kapısı vardır, oradan girer Bir gün ben "Hacı amca bu kapıyı neden yaptırdın" dedim. "Bunlar işçidir, hain olurlar. Olur ki çalışmaz otururlar. Benim kontrol için habersiz girmem lazım." dedi. Benim de bir işçi olduğumu bile bile bunu söyledi.

Gece saat üçte çalışırken bir de bakarsın ki bizim patron yanında. Elinde ceza defteri, ister hatan olsun ister olmasın cezayı basar. Yazdığı en az ceza 40-50 liradır. Sonra da ceza defterini sana uzatır, "al şunu imzala" der. "Benim suçun nedir?" desen, "Ben hata kabul etmem" diye geçiştirir. Bir defa daha sorsan, üstelesen cezayı 100 liraya çıkarır. Bizim işçi mevcudumuz 200 kişi kadar, bunların çoğunluğu da kadın işçiler. Patron her gece en aşağı 1.000 lira ceza yazar.

Ceza yazma işi bittikten sonra, sabahleyin büyük kapıyı açar. Yakındaki fırından bir ekmek alır. Ekmeği cebine kor, tekrar fabrikaya döner. Ekmeği yavaş yavaş yemeğe başlar. Bazı arkadaşlar "Ne o hacı amca fıstık mı yiyorsun" diye takılırlar. "Yok oğlum, fıstığın kilosu 45 lira, yenir mi o" diye cevap verir. O ekmekle akşama kadar idare eder.

Öğlenleyin işçiler bir kişi gönderip yemek aldırırlar. Hacı bunu bekler ama bir şey ısmarlamaz. Biz işçiler yemeği ayakta, makinanın başında çalışırken, yeriz. Çünkü makinayı durdurursak cezalar o gün 75 lira olur. Patron ceza defteri elinde hem makinaların çalışıp çalışmadığını kontrol eder, hem de her işçinin yediği yemeğe musallat olur, herkesin yemeğinden biraz biraz yer Sen gel ye demesen bile o yanaşır.

- Peki arkadaş sizin sendikanız yok mu? Sendika bu duruma ne diyor? Sizin fabrikanızla, fabrikadaki işçilerle ilgilenmiyor mu?

- 1967'den 1973'e kadar sendikamız yoktu. 1973'den sonra TEKSİF sendikasına kayıt olduk. Epey mücadele ettik. Bu yüzden 60 kadar arkadaşımız işinden atıldı. O zaman bilemiyorduk. Meğer bu sendika sarı bir sendikaymış Sarı Türk-İş'e bağlıymış.

Gözü Sulu'nun bize yaptığı zulmü, yazdığı haksız cezaları sendika başkanına anlatmaya gittik. Bu benim sendikaya ilk gidişimdi. İçeri girdim, baktım dördüncü katta üç tane katip oturuyor. "Başkanın odası şu sağdaki kapı, oraya git" dediler. Ben biraz ilerleyince adam arkamdan kalktı ve bana "Sakın kapıyı çalmadan içeri girme" dedi. Ben peki dedim ama gene de kapıyı çalmadan içeri girdim. Sendika Başkanı "Sen buraya yeni geliyorsun galiba" dedi."Sen hiç resmi bir daireye girmedin mi? Utanmıyormusun, başındaki kasketi çıkarsana. Üstelik içeri girerken kapıyı da çalmadın" dedi. Bana otur bile demedi. Yerler bir karış tüylü bir halıyla kaplıydı. Gördüm ki bu adam bir sendika ağasıdır. Bana ne için geldiğimi sordu. Ben de Gözü Sulu'nun yaptıklarını, gece 11'de işe girip sabah 7'ye kadar çalıştığımız halde bir gün için 40 lira ücret verip, aynı gün gece yarısı 3'de 60-70 lira ceza kestiğini anlattım. Cezanın maliye makbuzu bile olmadığını, kendi kafasından kestiğini söyledim.

Sarı Sendika Başkanı: "Adam tabii ceza keser, oraya milyonlar harcamış, hem ceza her yerde kesilir" dedi ve beni kovdu. Ardım sıra Gözü Sulu'ya telefon etmiş, "Bu adam gelince işten çıkar" demiş.

Ben fabrikaya saat üçte gittim. Patron beni çağırdı. Bu durumu anlattı. Verimli bir işçi olduğum için işime, son vermeyeceğini söyledi. Birinci ihtarı veriyorum dedi.

- Arkadaş, demin işçilerin patrona takıldığını söyledin. Sizin patron Hacı işçilerle nasıl geçinir, size nasıl davranır?

- Patron erkek arkadaşlarla hiç konuşmaz. Kadınlardan ise yaşlı işçi yoktur. Hepsi 18-19 yaşında gencecik kızlar. Hacı çoğu zaman onlarla vakit geçirir. Onlara laf atar, sarkıntılık eder. "Kız sen ne zaman gelin olacaksın" gibi laflar eder. Yetişkin kız arkadaşlarımızı kalorifer dairesinin yanındaki yatağının oraya götürür. Oraları temizletir. Onlarla gönül eğlendirmeye çalışır. Bir kısmı 6-7 senelik işçi oldukları halde bu kız arkadaşlar gelin olurken kıdem tazminatı falan verilmeden işten çıkarlar. Sendikaya gittiklerinde sendika ağası sendika başkanı, "sen kıdem tazminatını ne yapacaksın, işte gelin oluyorsun, herifin seni besler" diye geçiştirir.

- Arkadaş, sizin sosyal haklarınız var mı?

- Ne sosyal hakkı diyorsun arkadaş. Sosyal hakları bir kenara bırak, 7 senelik işçi arkadaşlar Sosyal Sigortalara gittiklerinde 16 günlük sigortalı çıktılar. Sigorta müdürü ne dese beğenirsin: "Yalan söylemeye utanmıyormusun, sen yedi senelik diyorsun, aslında 16 günlük sigortalısın!... Bu sosyal haklar konusunu ben söylesem, sen bir haftada yazamazsın.

- Arkadaş, senin dünya ve Türkiye işçi sınıfına söylemek istediğin şeyler var mı?

- Bizlerin dünyadaki ve Türkiye'deki işçi arkadaşlara diyeceğimiz çok şey var.

Bizim kurtuluşumuz bu sermayenin kanlı diktasını yok edip, kendi düzenimizi kurunca olacaktır. Kendi düzenimizi kuruncaya kadar dünya işçi sınıfının bayrağını göklerde dalgalandırıncaya kadar mücadelemize devam etmeye kararlıyız. Canımız pahasına bu kararımızdan vazgeçmeyiz.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ŞANLI MÜCADELESİ.

YAŞASIN SOSYALİZM.

KAHROLSUN PARA BABASI KAPİTALİSTLER.

KAHROLSUN SATILMIŞ SENDİKA AĞALARI.

Toprak Dağıtımı Akçadağ ve Doğanşehir Köylülerini Yoksulluktan Kurtaramadı

15-20 DÖNÜM TOPRAK DAĞITILAN KÖYLÜLER TEFECİLERE VE KOOPERATİFE GIRTLAKLARINA KADAR BORÇLANDILAR. TEFECİLER VE TOPRAK AĞALARI TOPRAKLARI BİR BİR ELE GEÇİRİYORLAR.

Malatya'nın Akçadağ ve Doğanşehir ilçelerine bağlı 35-40 köyde eskiden haşhaş ekilirdi. Haşhaş ekiminin yasaklanmasından sonra, sulama kanallarının açılması ve köylülere 15 20 dönüm toprak dağıtılması ile, köylüler fasulye ekimine başladılar. Bu, onlar için bir umut, yeni bir ekmek kapısı ve yoksulluktan kurtulmanın yolu gibi görünüyordu.

İlk başlarda, toprağın su görmesi ve yeni bir ekimle karşılaşmasıyla verim arttı. Fiyatların yükselmesi köylüyü biraz umutlandırdı Ama bugün, üst üste yapılan fasulya ekimi, verimi düşürdüğü gibi, bol sulama da yabani otların artmasına, fasulya tanelerinin küçülmesine neden olmuştur. Otların temizlenmesi, toprağın üç defa çapalanması derken, masraf iyiden iyiye yükselmiş bulunmaktadır. Verimin azalmasının yanı sıra, 1975 yılında fasulya fiyatlarının da düşmesiyle birlikte, yoksullaşmayı daha da hızlandırmıştır. 1974 yılında 12 lira olan tavan fiyatı, 1975'de 10 lira olarak tesbit edilmiştir. Fasulyesini 6-7-8 liraya satan yoksul köylüler, yarıcılar, borçlarını ödeyemez, kışlık odun kömürünü alamaz, zahiresini temin edemez hale gelmişlerdir.

TEFECİLER VE TOPRAK AĞALARI DAĞITILAN TOPRAKLARI BİR BİR ELE GEÇİRİYOR VEYA FASULYEYİ DAHA EKİLMEDEN KAPATIYORLAR.

Verimin her yıl düşmesi ve artan hayat pahalılığı karşısında, köylünün büyük bir kısmı, Güneydoğu Nakliyat Kooperatifine veya tefecilere borçlandıkça borçlanıyorlar. Tefeciler de köylüyü iliğine kadar sömürmekte, daha tohum toprağa düşer düşmez mahsulu kapatmakta, bazılarının da dağıtılan topraklarını bir bir ele geçirmektedirler.

Şimdi Akçadağ ve Doğanşehir köylüleri reformcu bir şekilde toprak dağıtmakla, yoksul köylülerin kurtuluşunun sağlanamıyacağını görüyorlar. Milyonlarca köylünün kurtuluşu da, işçilerin köylülerin mücadelesinin sonucu olan bir halk iktidarının, kurulmasıyla, yani Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferiyle mümkündür. Ancak o zaman toprak ağalarının ve tefeci tüccarların köylüler üzerindeki zulmü son bulacak, köylüler gırtlaklarına kadar gömüldükleri borçlarından kurtulacaklardır.

KAHROLSUN PATRON AĞA TEFECİ ZULMÜ!

YAŞASIL ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ CEPHESİNDE İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BİRLİĞİ!

"Topluca Karakolun Önüne Gittik. Arkadaşlarımızı İstedik. Savcılık Arkadaşlarımızı Serbest Bırakmak Zorunda Kaldı"

UĞURLU ve ALKOM FABRİKALARINDAKİ DİRENİŞLERE JANDARMA SALDIRDI. UĞURLU'DAN DÖRT KİŞİ GÖZALTINA ALINDI

Istanbul Safraköydeki Uğurlu Televizyon antenleri fabrikasında, Tek-Met-İş'ten Türkiye Metal-İş'e geçen işçilerden beşi işten atılınca 27 Şubat günü 40'ı kadın olmak üzere 100 işçinin başlattığı direniş halen sürüyor.

Direnişin dördüncü günü işçiler jandarma saldırısına uğradılar. Jandarma Astsubayı İbrahim Al işçilerin üzerine, özel Murat arabasıyla saldırmıştır. Jandarma saldırısı sırasında işçiler kadın erkek gözetilmeksizin dipçiklenmişlerdir. Dört işçi de gözaltına alınmıştır. Aynı günün akşamı sendika yöneticisi de İbrahim Al'ın saldırısına ve hakaretine uğramıştır.

İşçiler direnişe yol açan çalışma şartlarını ve jandarma saldırısını şöyle anlatıyorlar: "Sendika değiştirdikten sonra patron, beş arkadaşımızı işten attı. Bunun üzerine arkadaşları eller üstünde fabrikaya getirdik. Patron da jandarmayı çağırdı. Jandarma bize vurdu. Bazı arkadaşları karakola çekti. Topluca karakolun üstüne gittik arkadaşlarımızı istedik Savcılık arkadaşlarımızı serbest bırakmak zorunda kaldı. Cuma günü yeniden işe geldiğimiz de gene işe alınmadık. Pazartesi fabrikanın önünde toplandık. Ertesi günü patron gene jandarma çağırdı. Dipçiklendik. Celal arkadaş başından yaralandı. Şimdi de fabrikanın önünde toplanmamıza izin verilmiyor.

Şimdi can güvenliğimiz yok, çalışırken de iş güvenliğinden yok sunduk. Çalıştığımızyer çok soğuk olup bir ısıtma tertibatı yoktur. Yemekler kötü çıkar. Kadın ve erkek işçiler arasında aynı işi yaptıkları halde ücret farkı vardır. Hiçbir sosyal hakkımız yoktur. Patron hakkını aramaya kalkan işçinin üzerine yürüyor, küfredip dövmeğe kalkıyor. Üç senelik işçinin saat ücreti beş liradır."

Fabrikanın önünde direniş çadırı bulunmaktadır. Bu direniş açısından doğru bir tavır değildir. Direniş veya grevde kurulan çadır, işçiler arasındaki birliği ve mücadele azmini pekiştirir. Patronun her gün fabrikanın önünde çadırı görmesi, çadırda devrimci sloganların atılması, işçilerin birliğine tanık olması, onun moralini iyice bozar. İşçiler bir an önce çadırlarını kurmalıdırlar. Hem Uğurlu hem de Alkom işçilerinin çadırlarının yanyana olması mücadeleye daha da büyük bir güç katacaktır.

Uğurlu Televizyon Antenleri Fabrikası'ndaki direniş tüm baskılara rağmen devam ediyor.

ALKOM İŞÇİLERİ DE SENDİKAL HAKLARI UĞRUNA MÜCADELE EDİYORLAR.

Istanbul Safraköyde, Uğurlu fabrikasının bitişiğindeki Alkom mutfak eşyaları fabrikasında 24.2.1976'da başlayan direniş halen devam ediyor. Alkom işçileri Cevher-İş'ten Maden-İş'e geçince patron tarafından işten atıldılar. Bunun üzerine fabrikada çalışan 85 işçiden 36'sı direnişe geçtiler

Alkom'daki işçilerin aldığı ücret asgari ücreti bile tutmuyor. Üç senelik işçinin haftalığı 300 lira. Hatta 175 lira haftalık alan işçiler bile var. Kaçak olarak çalıştırılan işçiler de var. Altı aylık işçinin sigortası yok.

İşçiler direnişe başladıklarının ertesi günü, jandarmanın baskısı ile karşılaştılar. Jandarmalar işçileri dağıttı. Jandarma halen, işçilerin fabrika önünde toplanmalarını engelliyor.

Alkom'daki direnişin yürütülüş tarzı, Uğurlu'dakinden çok farklı değil. Maden-İş birçok grev ve direnişteki hatalı tutumunu burada da sürdürüyor. 20 gündür halen çadır kurulmamış vaziyette. İşçiler arasında eğitim çalışması yapılmıyor. İşçiler direniş günlerini kahve köşelerinde kağıt oynayarak geçiriyorlar. Direniş yerleri birer okul haline getirilmelidir. Eğitim çalışmasının yapılmaması, hele hele bir arada bulunacakları çadırın bile olmaması; işçiler arasındaki birlik ve beraberliği zayıflatır, mücadele azmini köreltir. Direnişin çözülmesine yol açabilir.

Uğurlu'lu, Alkom'lu işçi arkadaşlar!

Direniş çadırının kurulmasını sendika yöneticilerinden talep edelim. Yakınımızdaki Kardeşler fabrikasının işçilerini kendimize örnek alalım. Sendikacılar sayıca az olduğumuzu, jandarmanın çadırı kurdutmayacağını söylerlerse, diğer fabrika işçilerinin bizi destekleyebileceklerini belirtelim. Uygun Plastiğin 29 işçisi bütün baskılara rağmen çadırlarını kurmuşlardı.

Patronların sömürüsüne karşı mücadele eden işçiler, gelişmelerden anında haberdar olmalıdırlar. Eğer sendikacılar birşey anlatmıyorlarsa, sorup öğrenmelidirler. İşçilerin sendikacıları denetlemek en tabii haklarıdır Sendikacılar her meselede işçilere danışmak zorundadırlar. Bunlar yapılmadığı zaman, birçok grev ve direnişin başarısızlıkla sonuçlandığı görülmüştür.

OCAKTA 30 GÜN ÇALIŞIYORUZ SİGORTA DEFTERİNDE 22 GÜN GÖSTERİYORLAR

"KANUN SAATİ 8 SAATTİR, BİZ İSE 10-12 SAAT DUR DURAK BİLMEDEN ÇALIŞIYORUZ. ÇÜNKÜ ŞAPKALIYIZ VE AMELEYİZ VE KÖYLÜYÜZ."

Ben bir taş ocağı işçisiyim. Yani sizin anlayacağınız kireç ocağında çalışıyorum. Ben, Ahmet, Ali ve Veli arkadaşlar, binbir müşkülatla girdiğimiz bu ocakta 8-9 aydır çalışıyoruz. İşimiz ağır olduğundan, 3-4 ayda bir vizite defterini alıp hastaneye çıktığımızda ise, aldığımız hap ya bir ya da iki kutu. Sabahtan akşama kadar, ocağın içinde, dur durak bilmeden çalışıyoruz. Çünkü şapkalıyız ve ameleyiz ve köylüyüz. Onlara sorarsan, güya şehirlinin efendisiymişiz. Biz ne zaman efendi oluyoruz? Dört senede bir seçimler geldiği zaman.

De.sa 6 da

HALKIN KURTULUŞU, HALK OZANI AŞIK HAYDARİ ve HÜSEYİN ERGÜN İLE KONUŞTU:

"Halk Ozanı Bütün Gücünü Halktan Alır. O, etiket peşinde koşmamalıdır ve hiç bir zaman susmamalıdır"

KESKİNLİ AŞIK HAYDARİ ANLATIYOR:

Ben halk ozanı Aşık Haydari. 1939 yılında Ankara'nın Keskin ilçesi, Haydar Dede köyünde doğdum. Bir çiftçi çocuğuyum. Hayatımı genellikle çobanlık ve işçilik yaparak sürdürüyorum. 1957'lerde halk ozanlığına başladım.

H.K.- Halk ozanının bir tarifini yaparmısın?

-Halk ozanı bütün gücünü halktan alır. O etiket peşinde olmamalıdır ve hiç bir zaman susmamalıdır. Daima çağdaş olmalıdır. Genellikle bizim ülkemiz gibi geri bırakılmış bir ülkenin yetiştirdiği ozanlar, günümüzün Konya ve benzeri yerlerde madalya peşinde olan kişilerinden olmamalıdır. Badeli, pir elinden dolu içtimli kişilerden olmamalıdır. Bana göre halk ozanı daima ileriye dönük konular içeren toplumcu bir kişi olmalıdır. Ayrıca küçük burjuva özentilerini benimsememelidir.

H.K.- Devrimci bir halk ozanının sorunları nelerdir?

-Halk ozanı ülkemizdeki tekelci burjuvazi yanlısı, çarpık kapitalizmin sürmesini savunan eğitimi halka açıklamalıdır. Ülkemizde halkın, işçilerin ve köylülerin bir takım yalanlarla uyutulmaya çalışıldığını onlara, açıkça, onların anlayacağı bir dille anlatmalıdır. Ülkemiz ekonomisinin kimlere hizmet ettiğini açıklamalıdır. Doğal kaynaklarımızın kimlerin elinde olduğunu, neden yaban ellere çöpçülük yapmaya gidildiğini ve benzeri bütün şeyleri halkın kendi anlayacağı dille anlatmalıdır halk ozanı.

H.K.-Halk ozanı mücadelesini nasıl devam ettirmelidir?

-Bir halk ozanı mücadelesini genellikle halkın gücüne dayanarak, kendi gücünce halk kültürüne katkıda bulunarak ve ülkesinde görebildiği gerçekleri açıklayarak sürdürmelidir.

H.K.- Günümüzde bir halk ozanının halkına anlatması gereken konular nelerdir?

-Bazı bölümlerine yukarıda dokunduğumuz gibi, ülkesinin bağımsızlığını mutlak surette savunmalıdır. Baskıya, zulme, her türlü haksızlığa karşı çıkmalıdır. Nereden olursa olsun dış ve iç sömürüyü, bilhassa bugün ülkemizi iki süper gücün emperyalizmine bağımlı kılan yerli işbirlikçileri, olduğu gibi, bütün duyarlılığıyla halka anlatmalıdır. Ayrıca bir halk ozanı çalışan yoksul kitleleri bütün dünyadaki egemen güçlerin baskı ve sömürüsüne karşı güçbirliğine çağırmalıdır. Benim anladığım halk ozanı, bu gibi ve daha güncel sorunları düşünmek ve halka anlatmak zorundadır.

Fabrikada bir işçiyim
Emek benim emekçiyim
Gel işçi kardeşim benim
Yürüyelim yürüyelim
Emeğin kurtuluşuna
Gelin dostlar yürüyelim

Ekip biçen benim canım
Ağanındır benim kanım
İşte ben köylüyüm canım
Yürüyelim yürüyelim
Toprağın kurtuluşuna
Gelin yoldaş yürüyelim

İnsanın kurtuluşuna
Doğduğundan beri yürür
Arar dostlarını bulur
Haydari kurtuluş bilir
Yürüyelim yürüyelim
Düzenin kurtuluşuna
Gelin dostlar yürüyelim
Şu dağları yurt edelim

HALK OZANI AŞIK HAYDARİ

"Bilinçli Bir Ozan, Yalnız Halkın Sorunlarını Dile Getirmekle Kalmaz, Aynı Zamanda Çözüm Yollarını da Gösterir"

TUNCELİLİ HÜSEYİN ERGUN ANLATIYOR:

H.K.- Halk ozanının tarifini yapar mısınız?

-Toplumsal sorunları, halkın meselelerini, halkın kurtuluşunu gene halkın deyişleriyle dile getirene halk ozanı denir.

Ozan bu işte, bilinç seviyesine göre başarılı olur. Bilinçli bir ozan, yalnız halkın sorunlarını dile getirmekle kalmaz, aynı zamanda çözüm yollarını da gösterir. Gene bu sorunların bilimsel tahlilini yapar.

H.K.- Devrimci bir halk ozanının sorunları nelerdir?

-Ozan herşeyden önce, halkın davasının tavizsiz savunucusu olmalıdır. Şu veya bu nedenle, şu veya bu çıkar uğruna halkın davasına halel getiremez.

Halkın davası onun için herşeyin üstünde olmalıdır. Sonra, bir halk ozanı, devrimciye yakışır bir yaşantı içinde olmalıdır. Devrimcinin özel hayatı olamaz. Çalışma içindeki kişisel yaşamı da burjuva pisliklerinden uzak olmalıdır.

H.K.- Halk ozanı mücadelesini nasıl sürekli kılar?

-Bu, herşeyden önce ozanın savunduğu meselelerin doğru ve bilimsel olmasına bağlıdır. Bir ozanın eylemini kabataslak duygu sömürüsü gibi basite indirgemek yanlış olur.

H.K.- Günümüzde halk ozanının kitlelere anlatması gereken konular özellikle nelerdir?

-Bir ozan günün somut sorunlarını, halkın davasını dile getirir, demiştik. Bu nedenle, doğaldır ki bugün, bizde, halkımıza karşı gelişen en büyük tehlikeyi, faşizm tehlikesini bütün yönleriyle halkımıza anlatmalıyız. Kitleleri uyarmalı, onları faşizme karşı mücadeleye çağırmalıyız.

Halkımızın emperyalizme; ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadelesini dile getirmeliyiz.

Özellikle, Amerikan emperyalizminin sömürü ve tahakkümüne ve Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılmacılığına karşı çıkmak, bugün, yurtseverliğin, devrimciliğin ölçütlerinden biridir.

Ülkemizde Kürt Milleti üzerinde uygulanan milli zulmü dile getirmeli, tüm ülke gerçeklerini, soygun, talan düzenini anlatmalı, komprador tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının düzenini sözümüzle, sazımızla teşhir etmeli ve düzene karşı mücadeleye çağırmalıyız.

BİLECİKTE

İLK ÖĞRETMEN LİSESİ'NDEN ÜÇ ÖĞRENCİ HAŞHAŞ EKİMİYLE İLGİLİ YÜRÜYÜŞE KATILDIKLARI İÇİN OKULDAN ATILDILAR.

Türkiye'de burjuva demokrasisinin kırıntılarına dahi tahammül edemiyen gerici güçler emekçi kitlelere, devrimcilere ve tüm yurtseverlere karşı saldırılarını yoğunlaştırmış bulunmaktadır. Bence faşistlerin bu saldırıları, kaçınılmaz sonlarının yaklaşmakta olduğunun belirtisidir. Ellerinden gelen tüm olanakları kullanan faşistler, TRT'siyle, parlamentosuyla, eğitim ve öğretim kurumlarıyla, askeriyle, polisiyle kaçınılmaz olan işçi, köylü iktidarını engellemeye çalışıyorlar.

Bilecik'te demokratik kuruluşlara, emekçilere, devrimci ve yurtseverlere yapılanlar da bu faşist saldırıların bir parçasıdır.

Bilecik savcılığı Bilecik Kültür Derneği hakkında sudan bahanelerle davalar açmakta, faşistler dernek üyelerine saldırmaktadır.

Onlar bu taktiklerle devrimcileri, yurtseverleri yıldırabileceklerini sanıyorlar.

"Solcuları temizlemeye geldim" diyerek göreve başlayan Bilecik Ertuğrul Gazi Lisesi'nin faşist yeni müdürü öğretmenlerin ve öğrencilerin TÖB-DER'e ve Bilecik Kültür Derneği'ne gitmelerini yasaklamıştır.

Orta dereceli okulların faşist müdürleri devamlı siyasi polislerle işbirliği yapmakta, faşistlere destek olmaktadırlar.

Bozüyük ilçesinde yeni kurulan Eczacıbaşı Seramik Fabrikası tamamen faşistlerle doldurulmuştur. Belediye hoparlöründen "Ülkü Ocaklarına üye olan fabrikaya alınacaktır." şeklinde ilan yapılmıştır.

İlköğretmen Lisesi'nden üç öğrenci haşhaş ekimiyle ilgili yürüyüşe katıldıkları gerekçesiyle okuldan atılmış, birçok öğrenciye de disiplin cezaları verilmiştir. Bu okulun disiplin kurulunu oluşturan faşist öğretmenlerin devrimci öğrencilere sordukları sorulardan bazıları şunlardır;

1-Niçin Bilecik Kültür Derneği'ne gidiyorsunuz?

2-"Haşhaş Ekiminin Sınırlandırılmasını Protesto" yürüyüşüne ne maksatla katıldınız?

3-Bu yürüyüşte söylediğiniz "Faşistlere kazık çaktık" sözüyle neyi kastediyorsunuz?

4-Fikir eyleme dönüşmeli midir?

Faşist baskılar Bilecik'li devrimcileri ve yurtseverleri yıldıramıyacaktır.

Devrimci selamlar.

YAŞASIN HALKLARIN KURTULUŞ MÜCADELESİ.

BİLECİK'TEN BİR DEVRİMCİ

"BİZDE KOOPERATİFLER AĞANIN, ZENGİNİN MALI, KASASIDIR"

Tokat ilimizde, merkeze bağlı 23 köyde; Almus'un 7, Artova'nın 3, Erbaa'nın 22, Niksar'ın 27, Reşadiye'nin 23, Turhal'ın 13 ve Zile'nin 10 köyünde kalkınma kooperatifleri var. Ben de bu kooperatiflerin birinde çalışıyorum.

Kooperatif meselesi, diğer bir çok mesele gibi çarpıtılmış ve daima köylünün umudu gibi gösterilmek istenmiştir. Gerçi, elli yıldır umudumuzu bir çok şeye bağladık. Ama hangi dala el attıysak, ya o dal elimizde kaldı, ya da zaman zaman o dalı başımıza yedik. Ve biz artık şunu iyi belledik; umut ne şu, ne bu, hatta ne de Karaoğlan. Umut bizim, yani herşeyi yapan, çatan, üreten nasırlı ellerin sahibi köylüler, işçiler.

Seçimden seçime, politikacılar köyümüze gelir, biraz edebiyat yaparlar, en sonunda da bu milletin efendisi köylülerdir, deyip giderler. Lakin seçim bitince, biz köylüleri zenginin eşeği gibi kullanırlar.

Bizim kooperatifler, ilk bakışta köylüden yanaymış gibi görülmesine rağmen, aslında köyün zenginine, ağasına çalışan bir kuruluştur. Bizler bu kooperatifçiliği metah bir şey sanıp, ona dört elle sarıldık. Meğer yalana sarılmışız da haberimiz yokmuş. Zira gördük ki, köyün beyi, ağası yine kooperatifin başında, üstelik çok sermaye kattıklarından, kooperatifte söz hakları bizden daha fazla. Bazı kooperatiflerde, kim daha fazla alışveriş yaparsa, ona prim şeklinde daha fazla kar veriliyor. Tabii, ensesi ve kesesi kalın olanlar daha fazla alış-veriş yapıyorlar. Bu durumda bizim kooperatif, bir bakmışsın ki ağanın, zenginin kasası, malı olmuş.

Zaten insanların sömürüldüğü, gaddarca ezildiği bu soygun düzeninden de, başka türlü kooperatifçilik beklenmez.

Bizim derdimiz sadece kooperatifte değil, başka bir sürü derdimiz var. Mesela pancar, tütün derdimiz var. Bütün yıl köle gibi çalışıyor, pancarı şekere veriyoruz. Tabii ki şeker şirketi paraları hemen ödemiyor, bizim alınterimizin ürünü olan pancar paraları, aylarca, bankalarda kodamanın, ağanın, faizcinin keyfine çalışıyor. Biz köylülere hayat zehir, zıkkım olurken, zenginlere, ağalara, beylere düğün bayram oluyor.

Aslında bizim derdimiz bütün emekçi halkın derdidir. Ama her derdin bir dermanı olur derler, bizim dertlerimiz de ancak, bizim iktidara gerçekten geçmemizle hallolur. Kısacası iktidar yolu da dikenlidir, zordur ama, sonunda insanca yaşamak, kula kulluktan kurtulmak vardır.

Ülkemizde 20654 kooperatif var. Bu kooperatiflerin yüzde kırkbeşi tarım kesimindedir. Göründüğe bakarsan kooperatifçilik ülkemizde hayli yaygın. Lakin işleyişi yoksul ve orta köylünün yararına değil.

Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU bizleri kooperatifçilik konusunda aydınlatmalıdır. Zira, hala bu kooperatifleri köylünün umudu, hatta kurtuluşu gibi göstermek isteyenler var.

Tüm köylü kardaşlarıma ve işçilere, aydınlara sesleniyorum:

Kurtuluşumuzun yolu, ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİNDEN geçer. Onun için, işçi köylü elele verip demokratik devrim yolunda, faşizmin tırmanışına karşı safları sıklaştırıp, TEK YUMRUK OLALIM.

BAĞIMSIZ, BLOKSUZ TÜRKİYE YOLUNDA CANLA BAŞLA KOŞALIM.

TOKAT ERBAA'DAN DEVRİMCİ BİR KÖYLÜ

ARKADAŞ:

Kooperatifler meselesi gerçekten geniş halk yığınlarını ilgilendirmesi açısından önemlidir. İleride üzerinde genişçe duracağız.

Kooperatiflerin Türkiye'deki durumunu, sömürücülerin buralara nasıl üşüştüğünü, üstelik köylülere bir umut ve bir kurtuluş kapısı olarak nasıl yutturulmaya çalışıldığını anlatmışsınız. Şehirlerde de, köylerde de kooperatiflerin hemen hemen hepsi ağaların, tefecilerin, zengin köylülerin, kapitalistlerin, çıkarcıların denetimindedir.

Fakat kooperatiflerin bu durumda olmasından hareket ederek, onların bu düzende hiç bir işe yaramayacağını düşünemeyiz. Kooperatifler de tıpkı, sendikalar; öğretmen, memur, gençlik dernekleri; mahalli dernekler vb. gibi halkın mücadele örgütleri haline getirilebilir. Kooperatifler köylüler arasındaki dayanışmanın sağlandığı, onların bilinçlenmesine, sömürücülere karşı mücadele etmesine yarayan, onları harekete geçiren güçlü yığın örgütlerine dönüştürülebilirler. Sömürüye karşı mücadelede önemli mevziler haline getirilmelidirler.

Ancak kooperatiflerin bu görevleri yerine getirebilmesi için kesinlikle sömürücü, asalak unsurların buralardan temizlenmesi, denetimin yoksul devrimci köylülere, emekçilere geçmesi gerekir. Bizdeki devlet kooperatiflerinin içyüzü açığa çıkartılmalıdır. Nasıl sendikalarda patronun uşaklarını, sendika ağalarını temizlemek zorundaysak; kooperatiflerde de "temizlik" yapmalıyız.

Kooperatifler, halkın kurtuluşunu sağlayamazlar. Ancak iktidar mücadelesini verecek olan proletarya partisinin yığın örgütleri, belli mevzileri olabilirler. Partiyi halk yığınlarına bağlayan bir araç görevi yüklenebilirler.

HALKIN KURTULUŞU

KÖYİŞLERİ BAKANI VEFA POYRAZ'A AÇIK MEKTUP

"KÖYLERDEN YATIRIM PAYI ALINMADIĞI YALANDIR."

Bay Vefa Poyraz, 25 Şubat günü akşamı televizyonda yaptığınız konuşmada "Köylere yatırım yapıldığını, köylerden yatırım payı alınmadığını" söylediniz. Acaba, bizlerin televizyonu, radyoyu, gazeteleri izlediğimizi bilmiyormusun? Şunu unutmayın ki, köylü sağır, dilsiz değildir. Konuştuk mu tam konuşuruz. İşte o zaman etekleriniz tutuşacaktır. Eğer hala köylerden katılım payı alınmadığı yalanını söylüyorsan çık bir zahmet Çorum'un köylerine gel. Bunu bir de bizim, köylülerin yanında söyle.

Unutmayın ki, halkı aldatıyorum zannedenlerin gerçek yüzleri pek yakında meydana çıkacaktır.

KAHROLSUN KÖYLÜYÜ ALDATAN AĞALAR VE ONLARIN UŞAKLARI!

ÇORUM'DAN BİR KÖYLÜ

BASKILAR YOĞUNLAŞSA DA GAZETEMİZ HALKIN KURTULUŞU'NU YAŞATACAĞIZ.

Bir işçi arkadaşımla birlikte HALKIN KURTULUŞU gazetesini satmaya çıkmıştık. Bizi gören bir sivil polis kahveden çıktı ve bizi durdurarak kimliklerimizi sordu. Yasak olmadığı halde, yasak olduğunu söyleyerek gazeteyi satmamızı engellediği gibi, elimizdeki 30 kadar HALKIN KURTULUŞU gazetesini de zorla aldı. Bizi 2. şubeye götüreceğini, bizim bu gazeteleri satmakla ertesi günkü miting (28.2.1976 günkü, polis ve jandarmanın okullardaki işgalini protesto mitingi) için çalıştığımızı söyledi. İşçi arkadaşı başka bir yöne, beni başka bir yöne gönderdi. Daha sonra arkamdan yetişerek beni tutup dövdü.

Bu olayda kendi hatalarımızı yazmakta yarar görüyorum. En azından polisin gazeteleri aldığına dair zabıt tutabilirdik, onu buna zorlayabilirdik. Daha da doğrusu gazeteleri vermemek için direnebilirdik, direnmeliydik. Çünkü gazetenin satışı yasaldır.

Aslında gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'na yapılan baskılar, işçilere, köylülere, öğrencilere ve yurtsever halkımıza yapılan baskılardan ayrı düşünülemez. Egemen sınıflar gerçekleri söyleyenlerden, bağımsızlık ve demokrasi için mücadele edenlerden elbette korkacak ve onlara baskı uygulamaya çalışacaklardır.

Baskılar ne kadar yoğunlaşsa da halkımızın gazetesi HALKIN KURTULUŞU yaşayacaktır. Onu biz yaşatacağız.

İZMİR'DEN BİR DEVRİMCİ

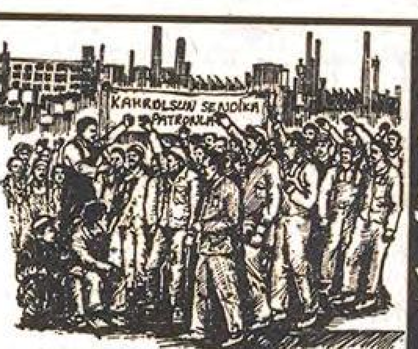
GAZETEMİZ "HALKIN KURTULUŞU"NA:

Biz Kırşehir'in Kortulu köyünde, devrimci mücadeleyi hızlandırmaya çalışan emekçileriz. Bu mektubumuzun gazetemizde yayınlanmasını istiyoruz.

Kırşehir'de buğday tüccarları, buğday üreticilerini var güçleriyle sömürmektedirler. Biz köylüler başlıca geçim kaynağımız olan buğdayı en düşük fiyatla asalak bir sınıf olan tüccarlara satmak zorunda kalıyoruz. Tüccarlar en düşük fiyatı vermekte, kendi aralarında birleşmektedirler.

Bizim şu anda en büyük sorunumuz buğdayımızın gereken değerini bulmasıdır. Bizim istediğimiz Mecliste masa yumruklanması değil, ürünümüze gerekli fiyatın verilmesidir.

KORTULU KÖYLÜLERİ
KIRŞEHİR

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE KÜÇÜK GRUP SENDİKALARI KURMAYALIM

TÜRK-İŞ'İN ve DİSK'İN GERİCİ ve REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI, DEVRİMCİ İŞÇİ ve SENDİKACILARIN SENDİKALARDA ÇALIŞMASINI ENGELLEMEYE ÇALIŞIYOR.

Bugün Türkiye'de yüzbinlerce işçinin üye olduğu iki büyük konfederasyon TÜRK-İŞ ve DİSK gerici ve revizyonist sendika ağalarının elindedir. Bir yandan TÜRK İŞ'in dar kafalı, patron uşağı yöneticileri tabandan yükselen muhalefeti susturmaya çalışır, ilerici ve devrimci sendika yöneticilerini ve işçi liderlerini sendikalardan atarken sahte devrimci, koltuk ve çıkar düşkünü DİSK yöneticileri de işçi ve sendikacıları üyelikten ve görevden atıyor, çalışmalarını engellemeye çalışıyor. Üstelik sahte devrimci revizyonist DİSK yöneticileri devrimci işçi ve sendikacıları atmakta TÜRK-İŞ'ten daha da ustalar. Çünkü televizyonda, gazetelerde "Biz sınıf sendikacılığını savunuyoruz, biz patronların değil işçilerin menfaati için çalışıyoruz" diye gevezelik edip Borsan'da, Bereç'de Bema'da ve daha birçok işyerinde işçileri satan, 60-70 kişilik işyerlerinde işçileri üye almaya tenezzül etmeyen bu hainDİSK yöneticileri, DİSK'in geçmişteki ileri mücadelesinde yer almış tecrübeli işçilerinin gerçek yüzlerini çabucak anlayacaklarından korkuyorlar. Sendikasında, patronların baskı ve sömürüsüne karşı kararlı bir şekilde mücadele eden işçiler ve sendikacılar karşılarında DİSK'in bu revizyonist sendika ağalarını buluyorlar. Devrimci işçi ve sendikacıları işten, temsilcilikten ve üyelikten atmakla kalmayan DİSK'in başındaki işçi sınıfı hainleri bununla yetinmeyip işçi ve sendikacıları polise ihbar ediyorlar. Geniş işçi kitlelerinin devrimcilerle temasa geçmesini engellemek için patron uşaklıkları yetmiyormuş gibi polis ajanlığı görevini de yükleniyorlar DİSK'in başındaki hainler devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmemesi için tüzüklerini buna göre hazırlıyor, bin türlü tedbir alıyorlar. DİSK tüzüğüne göre ancak yöneticiler tarafından seçilerek kursları bitirebilenler yönetici olabilir. Yani DİSK'te işçilerin sendika yönetimine katılmaları DİSK'li ağaların iki dudakları arasındadır.

TÜRK-İŞ'Lİ VE DİSK'Lİ SENDİKA AĞALARININ ENGELLEMELERİ DEVRİMCİLERİ YANLIŞ BİR YOLA SEVKEDİYOR. KÜÇÜK GRUP SENDİKALARI KURMAK.

Devrimci işçi ve sendikaların kendilerini sık sık çalıştıkları sendikanın kapısında buluvermeleri, sendikalara görevli olarak girememeleri, polise ihbar edilmeleri, güçlenen devrimci işçi muhalefetinin tüzüklerin demokratik olmayan hükümleri yüzünden yönetimi ele geçirememesi, bütün bu güçlükler ve imkansızlıklar devrimcileri yanlış bir yola, rahatça çalışabilecekleri küçük grup sendikalarıkurmaya sevkediyor. Onbinlerce işçinin örgütlendiği sendikaların yanında aynı işkolunda küçük yeni sendikaların kuruluverdiğini görüyoruz Ya da bir sendikada devrimci işçi muhalefetini yürütenler biraz güçlenince yönetimi ele geçirmeyi başaramazsak yeni bir sendika kurarız diyorlar.

Gerici ve revizyonist sendikalarda çalışma reddedilmese bile, önümüze çıkan güçlükler ve engeller aynı işkolunda devrimcilerin yönetimde bulunduğu yeni sendikalar kurma eğilimini kaçınılmaz olarak güçlendiriyor.

BİR BAŞKA YANLIŞ EĞİLİMİ DAHA DÜZELTMELİYİZ, DEVRİMCİLER GÜÇLERİNİ ESAS OLARAK, HAFİF SANAYİ DALLARINDAKİ SENDİKALARA DEĞİL, YÜZBİNLERCE İŞÇİNİN ÇALIŞTIĞI BÜYÜK SANAYİ DALLARINDAKİ SENDİKALARDA YOĞUNLAŞTIRMALIDIRLAR.

Karşılaşılan güçlükler ve engeller yeni sendika kurma eğilimini geliştirdiği gibi, bir başka önemli yanlışa da yol açıyor: Devrimciler sanayi dallarındaki sendikalarda çalışma imkânlarını zorlamak, güçlerini esas olarak büyük sanayi dallarındaki sendikalarda yoğunlaştırmak yerine, imkan buldukları küçük sendikalara yığıyorlar.

Güçlerini büyük sanayi kollarındaki sendikalarda yoğunlaştırmak yerine, çalışma imkanı bulunan küçük sendikalara seferber ederek kısa vadeli hedefler ve sonuçlar uğruna uzun vadeli hedeflerimizi gözden kaçırmış oluyoruz. Bütün bu geçen zaman zarfında bu revizyonistler yerlerine iyice yerleşip oturma imkanı buluyorlar.

KÜÇÜK GRUP SENDİKALARI KURMAK, BÜYÜK SENDİKALARDA ÇALIŞMA İMKANINI ZORLAMAMAK BİZİ GENİŞ İŞÇİ YIĞINLARINDAN TECRİT EDER.

Rahatça çalışabileceğimiz küçük grup sendikaları kurmak, ya da "bizi sendikaya almıyorlar" diye büyük sendikalarda çalışma imkanlarını sonuna kadar zorlamamak, istesek de istemesek de bizi geniş işçi yığınlarından tecrit eder. Devrimciler kitlelerden ayrı düşmemelidirler. Hep bildiğimiz gibi işçilerin köylülerin, emekçi halkın kurtuluşu, kendi eseri olacaktır. Ancak proletarya partisinin öncülüğünde en geniş kitleleri seferber ederek düşmanı yenebiliriz. Kitlelerin olduğu yerde kitlelerin içinde çalışmalıyız. O halde sınıf sendikacılığını kolayca ve rahatça uygulayabileceğimiz yepyeni küçük sendikalar kurmak yerine onbinlerin örgütlü olduğu sendikalara girmenin yolunu ve yöntemini bulmalıyız. Bunun için de büyük fedakarlıklara inatçı ve sabırlı bir çalışmaya hazır olmalıyız. Gerici ve revizyonist sendika ağalarının her türlü engeline, baskısına, tuzağına ve hilelerine karşı yenilmek bilmez bir sabırla mücadele etmek ve ne olursa olsun bu hainleri sendikaların yönetiminden temizlemek göreviyle yükümlüyüz "Kısa vadede sonuç alamıyoruz" aceleciliğine kapılmak onbinlerce işçiyi burjuvazinin ajanlarına gerici ve sahte devrimci işçi sınıfı hainlerine teslim etmek demektir.

KÜÇÜK GRUP SENDİKALARI KURMAK BURJUVAZİNİN VE TÜRK-İŞ'Lİ, DİSK'Lİ SENDİKA AĞALARININ İŞİNE YARIYOR

Uzun, sabırlı ve inatçı bir mücadeleyi göze alamayıp aynı işkolunda yeni küçük sendikalar kurmak sonunda burjuvazinin işine yarayacaktır. Çünkü birincisi, tek bir sendikada mücadele eden işçiler, bölünmüş sendikalarda mücadele eden işçilerden daha güçlüdür. Bu yüzden burjuvazi işçilerin tek ve büyük sendikalarda örgütlenmesi yerine birçok sendikada örgütlenmesini tercih eder. İkincisi, bugün çeşitli gruplar tarafından kurulan küçük sendikalar tecrübesizlik ve daha önemli olarak da sendikal mücadele anlayışındaki hatalar ve parti ile sendikayı karıştıran hatalı çalışma tarzları yüzünden

(2. Sn. 6'da)

HALKIN KURTULUŞU

SBKP'nin 25. Kongresi

Ba.ta.1.sh.

ci bürokrat klikle geçici olarak uzlaşıldı. Aradaki keskin çatışma gizlenmeye çalışıldı. Bu kongrede üst kademeden sadece 1973'tenberi düğüş içinde olan "şamar oğlanı" Tarım Bakanı Polyanski polit büro üyeliğinden de düşürülerek tasfiye edildi. Böylece Brejnev kliği tarım buhranının suçunu bir kişiye yükleyerek ustaca manevraların paçasını kurtardı. Revizyonist Kruşçef'in düşürülmesinin en önemli sebeplerinden biri olan tarım bunalımını Polyanski'ye ve "Allahın hikmeti"ne bağlayarak şimdilik işin içinden sıyrıldılar. Halbuki soysuncu yönetimin kâra yönelik üretimin bir sonucu olan tarım bunalımı halkın açlık çekmesine yol açıyor. Sosyal emperyalistler buğday sıkıntısını gidermek için Amerika'ya avuç açmak zorunda kalıyorlar. Tüketim maddeleri üreten hafif sanayi kendilerinin de Kongrede açıkça belirttiği gibi çıkmazdadır. Üretilen mallar kalitesiz ve pahalıdır. Ticaret durgunlaşmış, karaborsacılık yaygınlaşmıştır.

Sovyetler Birliği'nde iktisadi, siyasi durumu eleştirenler de ili diye "tımarhane"lere tıkılıyor, yurdundan ediliyor.

Brejnev ve tayfası bu kadar güçlüğün üstesinden ancak kendilerine karşı çıkanları susturarak gelebilirlerdi. Kongre öncesinde yürütülen yoğun baskı döneminde "Demokratik Temizleme Harekâtı" dedikleri kampanyayla, 1973-1975 arasında 600-700 bin arasında üyeyi partiden ihraç ettiler. İhraç edilenlerin bir kısmı tekelci bürokrat burjuva klikleri arasındaki mücadelenin kurbanları bir kısmı da kendilerine güven vermeyen, sınıfta da olsa, sömürüye, haksızlığa karşı çıkan, eleştiri yönelten unsurlardır. Revizyonist parti, her geçen gün en dönek, en çıkarcı unsurları bünyesinde daha da toplayarak sosyal faşist karakterlerini koyulaştırıyorlar.

Sosyal emperyalist şefler, bu kongrede, dünya üzerindeki işbirlikçilerini toplayarak, onların sadakatlarının derecesini de ölçtüler. Dünya üzerindeki hegemonyalarını, yayılma durumlarını, bunun hızını gözden geçirdiler, dünya halklarının kaderi üzerinde hesaplara giriştiler.

Brejnev, revizyonist 6. İhanet Kongresinde, Akdeniz ve Orta Doğu'ya ayrılan "önemli bir köprü" olarak gördükleri ülkemiz üzerindeki emelini de şöyle dile getirdi: "Daha çok ekonomik alanda yavaş yavaş politik sorunlara da dönen işbirliği halinde olduğumuz Türkiye'ye de işaret etmek isteriz". Bu, "daha çok" sosyal emperyalizmin yeni sömürgeci yayılma siyasetinin izlediği yolun sözlü bir itirafıdır. Yaptıkları "yardım"ları, kredilerin, kültürel işbirliğinin iktisadi ve siyasi köleleştirmenin bir parçasından başka birşey olmadığının açıklanmasıdır.

Brejnev'in kongredeki konuşmanın hemen arkasından bu, Türkiye'deki Sovyet Büyük Elçiliği işbirlikçi hakim sınıflara ve revizyonistlere göre iletildi: "Başka bir deyişle Sovyet-Türk ilişkilerinin altına son yıllarda, bu ilişkileri politik bir alana taşımak, derinleştirip tümüyle geliştirilebilecek sağlam bir ekonomik temel yerleştirilmiştir."

Ülkemizdeki sosyal emperyalizmin işbirlikçisi revizyonistler kongreden bahsederken kendilerinden geçmeye, onlara övgüler düzmeye; sosyalist ülkelere ve devrimcilere küfürler yağdırmaya devam ediyorlar.

Milyonları Yiyen

Ba.ta.1.sh.

yelim" yaveleriyle alelacele örtbas etmeye çalışıyorlar. Ancak, rüşvet yendiğinin artık gizlenecek bir yanı kalmayınca, ister istemez, göstermelik de olsa, "kılı kırk yararak adalet dağıtan" "terazi" edalarıyla, araştırma yaptıklarını söylüyor, bir takım olayları ve isimleri açıklayarak zevahiri kurtarmak, suçlamaları birkaç kişinin üstüne yıkıp, düzenin bütünündeki kokuşmuşluğu göz ardı etmeye çalışıyorlar.

Genel Kurmay Başkanlığı son günlerde yaptığı açıklamada, Hava Kuvvetleri Komutanı Emin Alpkaya hakkında, Lockheed'in İtalya'daki şirketinden aldığı paraya Genel Kurmay bildirmediği gerekçesiyle soruşturma açtığını açıkladı ve aynı gün, akşam saatlerinde Emin Alpkaya'nın istifa ettiğini yazdılar.

ŞİMDİ SORUYORUZ:

• SORUŞTURMANIN ASKERİ SAVCI MEHMET TURAN TARAFINDAN YÜRÜTÜLDÜĞÜ BİLDİRİLMEKTEDİR. 12 MART FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜNÜN SADIK MAŞASI, ANKARA 1 NO.LU SIKIYÖNETİM MAHKEMESİNİN 18 İDAM KARARI VEREN, 18 DEFA KALEM KIRAN HAKİMİ, BU İLİ KANLI FAŞİST MI "GERÇEKLERİ" ORTAYA ÇIKARACAKTIR?

• LOCKHEED ŞİRKETİNİN TÜRKİYE'DE 13 MİLYON LİRA RÜŞVET DAĞITTIĞI İLERİ SÜRÜLÜRKEN ORTADA SADECE 450.000 LİRA BİR PARA GÖRÜNMEKTEDİR. PARANIN GERİ KALAN KISMI KİMLERİN CEBİNDEDİR?

• RÜŞVET İDDİALARIYLA İLGİLİ OLARAK SADECE EMİN ALPKAYA'NIN ADI BOY HEDEFİ OLMAKTA, BÖYLECE MESELE, BİR İKİ KİŞİ HARCANARAK KAPATILMAK İSTENMEKTEDİR. BÜTÜN BU OLAYLAR, MİLLİ SAVUNMA BAKANI FERİT MELEN VE DİĞERLERİNİN DIŞINDA MI GEÇİŞMEKTEDİR?

• DİĞER 12 MART GENERALLERİNİN, İHSAN GÖKSARAN'IN VE BENZERLERİNİN BU İŞTEKİ YERLERİ NEDİR. ONLAR DA BU MİLYONLARDAN NASİPLENMEMİŞLER MİDİR?

• RÜŞVET SADECE LOCKHEED ŞİRKETİ TARAFINDAN VE SADECE UÇAK SATIŞLARIYLA İLGİLİ OLARAK DAĞITILMAMIŞTIR. ORDUNUN SİLAHLANMASININ VE TEÇHİZATLANMASININ TEMEL KAYNAĞI OLAN DİĞER ULUSLARARASI TEKELLER, TANKLARIN, HELİKOPTERLERİN SATICILARI OLAN TEKELLER YAPTIKLARI SATIŞLAR SIRASINDA KİMLERE, NASIL MEMNUN ETMİŞLERDİR?

Uluslararası şirketlerin verdikleri rüşvetleri, sattıkları malın fiyatına ekleyerek geri aldıkları açıklanmıştır. Buradan bir kere daha anlaşılacağı gibi rüşvetler ezilen halkların sırtından, halkımızın sırtından sağlanmakta, halkımızın çalınan alın terinden karşılanmaktadır.

Ve, alın terlerinin karşılıklarından çalınan paralarla dağıtılan ulufelerin kimlerin cebini doldurduğunu isim isim bilmek halkımızın hakkıdır.

Bu yolsuzlukların, ahlaksızlıkların üstünü bir iki kişiyi harcamakla örtecekleri sananlar aldanmaktadırlar, bunların hesabı er geç sorulacaktır.

Davutpaşa Lisesi

Ba.ta.1.sh.

rin tehditleri karşısında öğrenciler "can güvenliği istiyoruz", "Kahrolsun faşistler" sloganlarıyla forum düzenlediler. Okul idaresinin engellemeye çalıştığı forumda öğrenciler faşist saldırıları tartışmışlar, can güvenliklerini sağlamadığı takdirde derslere girmeyeceklerini belirttiler. Aynı gün okul dağılırken bildiri dağıtmaya çalışan faşistler bildiri almayan veya yırtan öğrencilere saldırdılar. Kirkor Barsamyan'la Hülya ve Sevim adındaki kız öğrenciler polisin yüz metre ötesinde dövüldüler.

Faşist saldırılar karşısında öğrenciler 5 Mart günü okul idaresinin ve polisin tarafgir ve kayıtsız tutumunu protesto için topluca derslere girmediler.

küçük grup sendikaları

Ba.ta.1.sh.

fakat aynı zamanda ekonomik mücadeleyi kararlı bir şekilde verdiği ölçüde kapsamlı olarak ta burjuvazi tarafından damgalanma, gerekçesiyle kolayca kapatılma ve dağıtılma tehlikesiyle yüz yüzedir.

Küçük grup sendikalarının kurulması gerici sendika ağalarını da memnun ediyor. Çünkü büyük maddi ve örgütsel güçleriyle küçük sendikaları dar bir alana sıkıştırıp yoketme imkanına sahip oluyorlar. Parmaklarıyla küçük sendikayı göstererek polis ajanlıklarını, alçakça muhbirliklerini en kolay bir şekilde sürdürebiliyorlar.

DOĞRU ÇALIŞMA TARZI NEDİR?

Şimdiye kadar söylediklerimizi şöyle özetleyebiliriz:

TÜRK-İŞ ve özellikle de DİSK'in sendika ağaları devrimci işçi ve sendikacıların çalışmalarını engelliyor diye küçük sendikalar kurmak bizi geniş işçi yığınlarından tecrit eder. Lafta reddetmesek bile pratikte gerici sendikalarda çalışmayı reddetmiş oluruz. Yüzbinlerce işçinin üye olduğu sendikalarda çalışmak yerine zor olan, fedakârlık, inatçı bir sabırlılık, uyanıklık isteyen böyle bir çalışma yerine, rahatça çalışabildiğimiz fakat geniş işçi kitlelerine ulaşamadığımız aynı zamanda burjuvazinin ve sendika ağalarının güçlü sendikalar yanında bizi kolayca ezmesine ve dağıtmasına yol açacak küçük grup sendikaları kurmamalı, gücümüzün esasını büyük sanayi dallarındaki büyük sendikalara yöneltmeliyiz. Kitlelerden ayrı düşmemeli, bir yandan da sendika örgütlerinin birliği hedefine, tek ve güçlü sendika hedefine yürümeli, sendikaları bölmemeliyiz.

Bitirmeden bir noktaya daha işaret edelim: Henüz büyük ölçüde örgütlenmemiş işkollarında ya da geniş işçi kitlelerini yeni bir sendikada örgütlemenin şartlarının var olduğu kimi durumlarda yeni sendikalar kurulabilir ve kurulmalıdır.

Dünyanın hiç bir yerinde proletarya, sendikalar olmadan ve partinin öncülüğünde sendikaların mücadeleleri olmadan gelişmemiştir ve gelişemez. Gerici ve revizyonist sendikalarda çalışmayı sağlamak için her türlü fedakarlığa katlanmalı ve her türlü savaş hilelerini kullanmalıyız.

Patronların uşaklığını ve polislerin ajanlığını yapan bu işçi sınıfı düşmanı sendika ağalarının çıkardığı güçlükler ve engeller bizi yolumuzdan alıkoyamaz.

Baker'in Nakliyat İşçileri

Baker fabrikası uluslararası bir tekel olan, Ünilever'in Türkiye şubesine bağlıdır. Yaklaşık olarak 2 milyon lira sermaye ile kurulan Baker firmasının yıllık cirosu 85 milyon lira civarındadır. Türkiye'de esas olarak nebati yağ üzerine çalışan Ünilever'in, Topkapı'da deterjan imal eden Desaş ve Eyüp'te sabun imal edilen Lever adlı başka kuruluşları da vardır.

Baker fabrikasında her bir işçi günde ortalama 25-30 ton yük taşıyor. Bu kadar ağır bir yükün altında her gün ezilen işçilerin, günlük çalışma garantileri bile yoktur. Bir toncu şöyle diyor; "Biz haftada beş gün çalışıyoruz. Çalıştığımız gün başına yetmiş-seksen lira yevmiye alırız. Bu beş günün de garantisi yoktur. Sabah kapıya varıp dayandığımızda, bekçi "bugün onbeş kişi işe alınacak, kalanınız nereye giderse gitsin, yarın gelsin" der. O gün işe alınmayana yevmiye de yoktur. Herkes evli barklı, çoluk çocuk sahibidir. Sabahleyin evin nafakasını çıkarmaya gidiyorum diye yola çıkar, fabrikaya gelince iş yok derler, mağdur olur.

O gün çalışma imkanı bulabilen işçilere gelince; içinde bulundukları şartlar, birçok işyerine kıyasla çok kötü. Sabah sekizden saat 13.00'e kadar sigara molası bile yok. Öğlen vakti diğer işçilere yemek çıktığı halde yüklemecilere çıkmıyor. Onlardan arta kalan yemek te çöpe dökülüyor. Çoğu kez, hastalanan işçilere sigortasız oldukları anlaşılmasın diye vizite kağıdı verilmiyor. Hakkını aramaya kalkana çıkışı veriliyor.

Baker'de nakliye işçilerini hem Ünilever'in patronları, hem de yükleme işini yapan taşaron firma, birlikte sömürüyorlar. Nakliyat-İş Sendikası Başkan Yardımcısı bu durumu şöyle anlatıyor; "yapılan temaslar sonucu, Ünilever'in Avrupa'daki merkezi, Türkiye şubesine, işçilere sosyal haklar dahil 280 lira ücret verilebileceğini bildirmiştir. Fakat bunun yüz lirasını Baker patronları, diğer yüz lirasını da Ekrem Nakliyat adlı taşaron firma cebine atmaktadır. İşçilere de çalıştıkları gün başına seksen lira ödenmektedir. En son toplu sözleşmeyi yapan DİSK'e bağlı Türkiye Gıda-İş bu durumu hiç dikkate almadığı gibi, patrona da işçileri istediği yerde çalıştırma hakkını tanımış ve patrona bu hususda yardımcı olacağını belirtmiştir. Gıda-İş, Teoman Ulusoy adlı sendika temsilcisinin işten atılmasında patrona yardımcı olarak, yaptığı anlaşmaya ne kadar sadık kaldığını gostermiştir.

Biz işçilerin alın terinin karşılığının 280 lira olduğuna inanmıyoruz. Bunu Baker patronları ile taşaron firmanın beraberce çevirdiği dolabı açıklamak için belirtiyoruz.

Buradaki düzen kölelik düzeninin tipik bir örneğidir. Tekel'de bile yüz ton yükü doksan kişi arasında pay ederler. Burada ise yirmi dört kişi günde 500 ton yük taşır. İşçi günde 80 lira alıyoruz demekle aldanmaktadır. Gerçek yevmiyeleri 60 lira bile değildir. Sayıca pek az olan sigortalı işçilere gelince, sigortaya 40 liradan gösterilip ona göre prim ödenmektedir.

Bütün bunların hesabını soracağız!"

Baker'deki imalat işçilerinin üyesi bulundukları Türkiye-Gıda-İş yöneticileri bu direnişte de işçi düşmanı yüzlerini ortaya koydular. Nakliyat-İş üyesi işçilerin direnişe başlaması üzerine, patron dışarıdan işçi getirtmek istedi.

Sarı sendika yöneticileri hemen efendilerinin hizmetine koştular ve dışarıdan sokulmak istenilen işçileri sendikalı işçiler gibi gösterip, servis arabalarına binmelerini sağlamaya çalıştılar. Ama imalat kısmındaki işçiler, direnişteki arkadaşları ile birlikte bu ihaneti göğüsleyerek; "eğer dışarıdan gelenler arabalara binerlerse kavga çıkar bilesiniz! İçeri sokmayız" dediler. Patronla, yardakçılarına da kös kös önlerine bakmak kaldı.

Direnişin başarıya ulaşması için, önce imalattaki işçilerle, direnişteki işçilerin dayanışmasını daha da kuvvetlendirmek gerekir. Bunu sağlamak için Türkiye Gıda-İş Sendikasının yöneticileri de zorlanmalıdır.

Mücadelenin başarıya ulaşmasının birinci şartı işçiler arasındaki birliği kuvvetlendirmek, azimlerini bilemek ve onları siyasi bakımdan eğitmektir. Bunun için de eğitim çalışmalarının bir an önce başlaması gerekiyor. Bu eğitim çalışması içinde dışarıdan gelen devrimcilerle işçilerin kaynaşması sağlanmalıdır. Bu kaynaşmada her türlü pasifist ve maceracı tavırlar saf dışı bırakılmalıdır. ELKA'da devrimcilerle işçilerin kaynaşmasının baltalanmasının ve işçilere kendi gücüne güvenme bilincinin yeterince verilememesinin yarattığı acı sonuçlar unutulmamalıdır. Bugün bu hususlar ihmal edildiği için ELKA grevi işçilerinin yönetiminden çıkmıştır.

Başta civar fabrika işçileri olmak üzere, tüm işçiler ve devrimci kuruluşlar Baker işçilerinin emperyalist Ünilever tekeline karşı verdikleri kararlı mücadelenin safında yer almalıdırlar.

İşkence

Ba.ta.1.sh.

mış, faşizmin hizmetindeki işkenceciler bana da çeşitli işkenceler uyguladılar: Falaka, tırnaklara çubuklarla vurma, sırta adam çıkarma, göğsüme tekme ve darbeler, kafamı duvara vurmak. İşte bana uygulanan işkencelerin bellibaşlıları. 27.2.1976 tarihinde T.C. Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Haydarpaşa Numune Hastahanesinde çekilen filmimde göğsümdeki eziklik açıkca bellidir. Yumrukla kırılan dişimin yeri, tırnaklarımdaki morluklar aradan uzun zaman geçmesine rağmen hala bellidir ve BARO üyesi avukatlar bu işkence izlerine gözleriyle şahit olmuşlardır. Ayrıca ayaklarımdaki ezikler, tırnaklarımdaki morluklar ve kırık dişim fotoğraflarda da açıkça görülmektedir. Maddi işkencelerin amacı, ilişkim olmayan çeşitli olayları bana zorla kabul ettirmekti. Maddi işkencelerin yanısıra geceleyin uykusuz bırakarak ayakta durduruldu. Aynı zamanda "senin hakkında vur emri var. Zeytinburnu ve Malatya'da yaptığımız gibi seni de yok ederiz" şeklindeki tehditlerle manevi baskılar yapıldı ve çirkin küfürler edildi.

TÜM BASKI VE İŞKENCELERE RAĞMEN NE POLİSTE NE DE SAVCILIKTA YAPILAN SORGULAMA SIRASINDA VE İFADELERDE HİÇ KİMSEYİ SUÇLAMADIM VE HALKIN KURTULUŞUNA OLAN İNANCIMI ASLA YİTİRMEDİM.

Bana yapılan işkenceler, halkımıza yapılan zulüm ve baskının bir parçasıdır. Tercüman'da ve diğer gazetelerde yazılan yalan haberler, faşistlerin halka yaptıkları demogoji ve aldatmacanın bir parçasıdır. Halkın tüm demokratik haklarını yok etmek, içine düştükleri buhranın tüm yükünü emekçilere yüklemek isteyen faşistlerin gerçek yüzünü, gazeteniz aracılığıyla halkımıza bildiriyorum.

KAHROLSUN FAŞİST İŞKENCECİLER,
KAHROLSUN FAŞİZM.
KAHROLSUN EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİ
YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYESİ!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

MEHMET SÜMER
TOPTAŞI CEZAEVİNDE SİYASİ TUTUKLU

İşçi Hüseyin Güzel

Ba.ta.1.sh.

altına alınmıştır.

Polis bu arada fırsatı ganimet bilerek cenazeyi devrimcilere teslim etmemiş, arka yollardan kaçırarak İzmir'in dışında Hüseyin Güzel'in ailesine teslim etmiştir.

Polisin ve sivil faşist çetelerin elele yürüttükleri saldırılar yeniden eski boyutlarına varmıştır. Yine devrimciler öldürülmekte, yaralanmakta, polis saldıran faşist çeteleri değil, saldırıya uğrayan devrimcileri yakalamakta, onları kurşun yağmuruna tutmaktadır.

Ama yurtsever halkımız üzerinde yoğunlaştırılan faşist baskı ve saldırılar, faşizme karşı yükseltilen mücadeleyi bastırma çabaları sonuçsuz kalacak, bir avuç faşistin gittikçe daha fazla tecrit olmasını, devrimci safların her gün daha çok genişlemesini, sağlamlaşmasını engellemeye kimsenin gücü yetmeyecektir.

Kürecik Köylüleri

Ba.ta.1.sh.

nın ekinine soktu diye dövüle dövüle öldürülmüştür. Gene Balhacı'lı bir orta okul öğrencisi, karakol bayrağı indirilirken durmadı diye, başçavuştan öldüresiye dayak yemiştir. Aynı başçavuş, bu hunharca davranışın nedenini sormaya gelen öğrencinin ağabeyine: "Ben siz alevi komünistleri, adam etmesini bilirim" diyerek ağzına geleni söylemiştir.

Geçen Aralık ayının sonunda, Kürecik derneği savcılıktan arama emri olmadan, jandarmalar tarafından basılmıştır. 14 Şubat günü ise, Ethem Yaşar kumandasındaki bir müfreze, gene savcılığın izni olmadan Darıçan'lı bir öğrencinin evini basarak aramıştır. Aynı gün yukarı Darıca'dan başka bir öğrencinin evini savaş düzeninde çevirerek, kapıyı kırarak içeri girmiştir. Köy muhtarı bu zorbalıkları engellemek isteyince ağır küfür ve hakaretlere uğramıştır.

Kürecik köylüleri üzerindeki bu zulüm, doğudaki halka yapılan zulmün bir parçasıdır. Ama halklar hiçbir zaman dip çik altında sonuna kadar zincire vurulamamıştır.

ocakda

Ba.ta.4.sh.

Etin yüzünü senede bir, kurban bayramında görüyoruz. Çalıştığımız yerden, işçi hakkını sormakla görevli sigorta memurunun geldiğini görüyoruz; Adam daireden çıkar çıkmaz, doğruca işverenin yanına uğruyor. Önce onlar anlaşıyorlar, sonra oradan çıkıp işyerine geliyor, çavuşla görüşüyor, onun lojmanına gidip hasbıhal ediyor. Bizim yanımıza bile uğramadan, çavuşa, halimizi, yattığımız yerin iyi olup olmadığını, Cumartesi Pazar günleri izine çıkıp çıkmadığımızı soruyor. Tabii, çavuş efendi pekiyi dereceyle cevap veriyor. Ama bizim, memurun yüzünü dahi gördüğümüz yoktur.

O sebepten, sigorta defterinde, ayda 22 gün çalışmış görünüyoruz. Halbuki, ayın otuz günü ocakta çalışıyoruz.

İkinci durum da şu, kanun saati 8 saattir, biz ise günde 11-12 saat çalışıyoruz. O halimizle bile, işi bırakıp çıkarken, çalıştığımız günleri toplattırdığımız zaman, görüyoruz ki, bir sene içinde 2,5 - 3 ay çalışmış gösterilmişiz. Çoluk çocuğun nafakası için bir sene çalışıyoruz, 150 yevmiyeyi tamamlayamıyoruz. Biz bu işi anlayamadık. Eğer buna karşı çıkmaz, ileri geri karışmazsan, işlerin halloluyor; her yere burnunu sokmazsan çok iyi kişi oluyorsun; yok her şeye karışır, her yere burnunu sokarsan havanı alıyorsun. Onun için ben, çok yerden havamı aldım.

Ama daha bir çok yerden havamı da alsam, hakkımı aramaya, bize reva görülenlerin hesabını sormaya devam edeceğim.

ÖDEK KÖYÜNDEN Ş. KİBAROĞLU

Kapitalizmin Çürüme ve Kokuşması

Ba.ta.1.sh.

niteliği; onun hakim sınıfların devleti olma karakteri, hakim sınıfların çıkarlarını halka karşı koruma niteliği, hakim sınıfların halk üzerindeki baskı aracı olma niteliği açıkça gözler önüne seriliyor.

Devletin en temel kurumlarının, askeri ve sivil bürokrasinin; ordunun, sivil kurumların ve polisin sınıf nitelikleri, hakim sınıfların işçi sınıfına ve halka karşı araçları olma nitelikleri açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Ordu, polis ve sivil bürokrasi emperyalistlerin ve işbirlikçi hakim sınıfların, işbirlikçi tekelci burjuvaların ve toprak ağalarının sınıf çıkarlarını koruyan ve onların sınıf siyasetlerini uygulayan araçlardır. Yüksek memurlar, yüksek rütbeli subaylar, polis şefleri işte bunun için ödüllendirilirler. Onlar, bunun yanında, halkın karşısındaki, bugünkü düzenden gelen ayrıcalıklarını halkı bir kere daha soymak için de kullanırlar. Devlet dairelerinde rüşvetsiz iş yapılmamasının, köylünün en küçük karakollar tarafından bile soyulmasının nedeni budur.

Halk düşmanı MC iktidarının, onun eliyle de faşistleştirilmesi sürdürülen askeri ve sivil devlet kurumlarının yüzü bugün bütün açıklığıyla ortadadır. MC iktidarı rüşvetin, yolsuzluğun, ahlaksızlığın iktidarıdır. Halk düşmanı MC iktidarı, hakim sınıfların en korsanca, en ahlaksızca yollarla zengin edildiği bir iktidardır. O, halka karşı zulmün, baskının ve halkın en ağır sömürünün altına alınmasının iktidarıdır. O, faşist diktatörlüğün adım adım gerçekleştirilmesinin aracıdır. MC iktidarı, halkın yoksulluk ve işsizlik fermanı olan 1976 bütçesinin hazırlayıcısıdır.

HER YENİ OLAY "MİLLİ ORDU", "BÜTÜN HALKIN ORDUSU" YALANLARINI YERLE BİR EDİYOR. ONUN SINIF NİTELİĞİ AÇIKÇA ORTAYA ÇIKIYOR.

Faşizmin ülkemizde geniş bir kitle temeli sağlayamayacağını bilen, örgütlemeye çalıştıkları sivil faşist çeteler daha baştan tecrit olan hakim sınıflar ve onların en gerici kesimleri, faşist diktatörlüğün gerçekleştirilmesinde esas olarak devlet kurumlarını, MC iktidarını, orduyu ve sivil kurumları kullanıyorlar. Ama bu, bütün bu kurumların halka karşı olan özünü daha da fazla gözler önüne seriyor.

12 Mart dönemi baskının, zulmün arttığı, kanuni grevlerin, mitinglerin, toplantıların bile zor yoluyla engellendiği, halkın önderlerinin katledildiği bir dönem oldu. 12 Mart dönemi halkın ezildiği, hakim sınıfların ise zenginleştiği yarı-askeri faşist diktatörlüktü. Bu dönemde bu işlerde hakim sınıfların en temel aracı gene orduydu. 12 Mart dönemi, aynı zamanda, 12 Martın eli kanlı generallerinin de en hayasız bir biçimde açıktan açığa zengin edildiği, ödüllendirildiği bir dönemdi. Sıkıyönetimin işkence uzmanı generalleri şimdilerde özel şirketlerin yönetim kurullarında yüksek maaşlarla yerlerini aldılar.

"Barış Harekatı" adı altında iki süper gücün, ABD'nin ve sosyal-emperyalistlerin Akdeniz'deki hegemonya mücadelesine bağlı olarak yapılan Kıbrıs işgali, aynı zamanda, işgal ordusunun yüksek rütbeli subaylarının hayasızca zenginleştiği, hakim sınıfların Kıbrıs'ın zenginliklerini yağmalamaları ve emperyalistlere peşkeş çekmelerinin yanı sıra, onların da savaş ganimetlerini gemilerle Türkiye'ye taşıdıkları, Rum Türk ayırımı yapmadan yerli halkın topraklarını kendi adlarına parselledikleri bir hareketti.

Irkçılık ve şövenizm yükseltilerek, ordunun 12 Martta ortaya çıkan gerçek yüzü Kıbrıs işgali döneminde tekrardan saklanmaya, prestiji arttırılmaya çalışıldı. Revizyonistler bu işgali alkışlayarak, sendika ağaları işgal ordusu için işçilerden utanmadan para toplayarak, reformistler işgale kendi hükümetleri ile katılarak buna yardımcı oldular. Ancak bu dönem çok kısa sürdü. Ordunun ve 12 Mart generallerinin gerçek yüzü bugün tekrardan ortaya serilmektedir.

Silah tekellerinin dağıttığı rüşvetleri, üstelik Lice halkının adını da alet ederek yiyen generallerle, Malatya olaylarında jandarma ve ordunun geniş çapta kullanılmasıyla, grev ve direnişlere karşı düzenlenen jandarma baskınlarıyla, Kürt ulusu ve diğer ezilen milliyetler üzerinde baskının artmasıyla, İdil katliamıyla, üniversitelerdeki jandarma işgaliyle "Milli ordu" "Bütün halkın ordusu" yalanları yerle bir oluyor. Ve halka karşı olan gerçek nitelik ortaya çıkıyor.

Yüksek rütbeli hava subaylarının, Hava Kuvvetleri Komutanının, savaş ve silah tekellerinin halkımızın sırtından dağıttıkları ulufelerle ceplerini tıka basa doldurdukları her gün daha fazla açığa çıkıyor. Uçak alımlarının yanında, uçak fabrikası girişimlerinin yanında, tanklar, helikopterler de var. Diğer kara ve deniz silahları da var. Bunlarla ilgili olarak bir çok yüksek rütbeli subayın, Amerikancı 12 Mart generallerinin, bir çok yüksek memurun ya bu işin içinde oldukları ya da sırada bekledikleri çok yakın bir gelecekte ortaya çıkacaktır.

BASKI, TERÖR VE SÖMÜRÜ BU DÜZENİN ÖZÜNDE MEVCUTTUR. RÜŞVET, YOLSUZLUK VE AHLAKSIZLIK ONUN AYRILMAZ UNSURLARIDIR. BUNLARIN TOPTAN KALDIRILMASININ BİR DEVRİM MESELESİ OLDUĞU UNUTULMAMALI, AMA HER BİRİYLE DE MÜCADELE EDİLMELİDİR.

Bütün bu olaylar karşısında hakim sınıflar ve 12 Mart generalleri bir iki suçlu generali feda ederek, bütün bu çürüme ve kokuşmayı sadece onların eseriymiş gibi göstermeye çalışarak, gözleri boyamak; kendilerinin, çarpık kapitalist sistemin ve onun kurumlarının üzerine azizlik örtüsü, örtmek istiyorlar. Emin Alpkaya'dan sonra bir kaç istifa olabilir. Bu bizi aldatmamalıdır. MC iktidarı eliyle en hayasızca zengin edilenler adına bir kaç büyük bürokrat suçlanabilir. Bu bizi aldatmamalıdır.

Her şey açıkça göstermektedir ki; baskı, terör ve sömürü, çürüme ve kokuşma, bu düzenin özünde mevcuttur. Yolsuzluklar, rüşvetler, ahlaksızlıklar bu düzenin ayrılmaz unsurlarıdırlar.

Her şey açıkça göstermektedir ki; emperyalizmin boyunduruğu kırılmadıkça, hakim sınıflar diktatörlüğüne son verilmedikçe, halkın demokratik iktidarı kurulmadıkça çürüme ve kokuşma bütünüyle ortadan kaldırılamaz. Hakim sınıfların sömürü ve zulmü bütünüyle yok edilemez.

Ancak bunun yanında, şunu da unutmamalıyız ki, devrimcilerin ve halkın görevi; çürümenin, kokuşmanın, sömürü ve zulmün kesinlikle ortadan kaldırıldığı yeni bir toplumu yaratmak yolunda, hakim sınıfların her türlü baskı ve sömürüsüne karşı direnmek, her türlü yolsuzluğu ve ahlaksızlığı teşhir etmek ve onlarla mücadele etmektir.

HALKIN KURTULUŞU